

חדשות פסיכולוגיה גיא-פוליטיקה גוף, נפש ורוחניות פילוסופיה וידאו והרצאות חברה והיסטוריה אפוק אודיו מדע וטכנולוגיה המגזין

[להקדמה <<](#)

[>> לדיון הקודם](#)

פרק 9 – על הטבע הנבזי של המפלגה הקומוניסטית הסינית

שוטרים עוצרים מתרגלי פאלון גונג, העותרים בשקט בכיכר טיאננמן ב-11 במאי 2000 |

STEPHEN SHAVER/AFP via Getty Images

הקדמה

התנועה הקומוניסטית אשר עשתה רעש רב במשך יותר ממאה שנה, הביאה על המין האנושי רק מלחמות, עוני, אכזריות ורודנות. עם נפילתן של המפלגות הקומוניסטיות בברית המועצות ובמזרח אירופה, בתום המאה הקודמת (המאה ה-20), הגיעה דרמה הרסנית ומזעזעת זו סוף סוף לשלביה האחרונים. אף לא אדם אחד, החל מאזרחים מהשורה ועד למזכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית, לא מאמין יותר במיתוס של הקומוניזם.

המשטר הקומוניסטי בא לעולם לא בעקבות מנדט אלוהי ^[1] וגם לא בעקבות בחירות דמוקרטיות. כיום, עם התמוטטות האידיאולוגיה שלו, הלגיטימציה לשלטונו עומדת בפני אתגר חסר תקדים.

המפלגה הקומוניסטית הסינית (המק"ס) מסרבת לרדת מבמת ההיסטוריה בהתאם להתרחשויות ההיסטוריות. במקום זאת משתמשת המק"ס בשיטות חסרות רחמים, שפותחו במשך עשורים של מהלכים פוליטיים, כדי לחדש את מאבקה המטורף לקבל לגיטימציה וכדי להחיות את המנדט המת שלה.

מדיניות המק"ס לרפורמה ולפתיחות מסתירה כוונה נואשת לשמור על קבוצת האינטרס שלה ועל שלטונה הטוטליטרי. למרות הגבלות קפדניות, ההישגים הכלכליים שהושגו באמצעות עבודתו הקשה של העם הסיני בעשרים השנים האחרונות, לא שכנעו את המק"ס להניח את סכין הקצבים שלה. במקום זאת, המק"ס גזלה את ההישגים האלה והשתמשה בהם כדי לתת תוקף לשלטונה, ולטייח וליפות את ההתנהגות הנבזית העקבית שלה. מה שהכי מדאיג הוא שהמק"ס עושה את כל שביכולתה בשביל להשמיד את הבסיס המוסרי של האומה כולה, בניסיון להפוך כל אזרח סיני, במידה זו או אחרת, לחורש מזימות כדי ליצור סביבה מועדפת למק"ס "להתקדם עם הזמן".

ברגע היסטורי זה של ימינו, חשוב לנו במיוחד להבין בבהירות מדוע המק"ס מתנהגת כמו כנופיית נבלים, ולחשוף את טבעה הנתעב, כך שהעם הסיני יוכל להשיג יציבות מתמשכת ושלוש, יוכל להיכנס בהקדם האפשרי לעידן חופשי מהמק"ס ויוכל להקים עתיד של פאר לאומי מחודש.

1. טבעה הנבזי של המק"ס מעולם לא השתנה

עבור מי נעשתה הרפורמה של המק"ס?

במהלך ההיסטוריה, בכל פעם שהמק"ס נתקלה במשברים, היא הייתה מפגינה כמה סימני שיפור ומפתה את הציבור לפתח לגביה אשליות. כל האשליות הללו, ללא יוצא מן הכלל, התנפצו פעם אחר פעם. כיום, המק"ס רודפת אחרי רווחים קצרי טווח, ובמעשיה אלו היא יצרה רושם של שגשוג כלכלי, ששוב שכנע את האנשים לפתח אשליות לגבי המק"ס. אולם, הקונפליקטים הבסיסיים בין

האינטרס של המק"ס לזה של האומה והציבור, קובעים שהשגשוג הכוזב הזה לא יחזיק מעמד. ל"רפורמה" שהמק"ס הבטיחה יש מטרה אחת – לשמר את שלטונה. זו רפורמה עלובה, שינוי על פני השטח, אך לא בתוכן. מתחת לפני השטח של התפתחות בלתי מאוזנת זו, מסתתר משבר חברתי חמור. ברגע שהמשבר יפרוץ, האומה והעם יעברו פעם נוספת זעזוע עצום.

עם חילופי ההנהגה, לדור החדש של מנהיגי המק"ס לא היה חלק במהפכה הקומוניסטית, ולכן יש לו כחות וכחות יוקרה ואמינות בניהול האומה. בתוך משבר הלגיטימציה שלה, ההגנה של המק"ס על האינטרסים שלה הפכה יותר ויותר לערובה הבסיסית לשמירה על אינטרסים של יחידים בתוך המק"ס. טבע המק"ס הוא אנוכי בצורה חסרת גבולות. לקוות שמפלגה כזאת תוכל להקדיש את עצמה לפיתוח המדינה בדרכי שלום היא משאלת לב.

שימו לב לנאמר בדף השער של העיתון "יומן העם", עיתון שהוא בעצם שופר של המק"ס, בדף הראשי של ה-12 ביולי 2004 נאמר: "הדיאלקטיקה ההיסטורית לימדה את חברי המק"ס את הדברים הבאים: הדברים שצריכים להשתנות חייבים להשתנות, אחרת זה יביא להתדרדרות, אלו שאינם צריכים להשתנות חייבים להישאר ללא שינוי, אחרת זה יוביל להרס עצמי".

מהו הדבר שצריך להישאר ללא שינוי? העיתון "יומן העם" מסביר: "הקו הבסיסי של המפלגה של 'מרכז אחד, שתי נקודות בסיסיות' חייב להחזיק מעמד ביציבות למשך מאה שנה ללא כל התחבטות"^[2].

אנשים לא בהכרח מבינים מה מייצגים ה"מרכז" וה"נקודות הבסיסיות", אך כולם יודעים כי החלטתה הנחושה של רוח הרפאים הקומוניסטית לשמר את האינטרס הקולקטיבי ואת הרודנות שלה – לעולם לא משתנה. הקומוניזם הובס באופן גלובלי ונגזר עליו לדעוך עוד ועוד. אף על פי כן, ככל שדבר הופך להיות מושחת יותר, כך הוא הופך להרסני יותר בזמן מאבקי הגסיסה שלו. לדון עם המפלגה הקומוניסטית על שיפורים דמוקרטיים זה כמו לבקש מנמר להפוך את עורו.

מה תעשה סין ללא המפלגה הקומוניסטית?

עם שקיעתה של המק"ס, אנשים החלו לגלות, מבלי שציפו לכך, כי לאורך עשרות שנים, החדירה רוח הרפאים המרושעת של המק"ס, בעזרת האמצעים המתועבים שלה, המשתנים ללא הרף, את האלמנטים הנתעבים שלה לתוך כל היבט של חיי אנשים מהשורה.

בזמן מותו של מאו צה-טונג, כל כך הרבה סינים בכו במרירות לפני דיוקנו, כשהם תוהים: "איך סין תוכל להמשיך ללא היושב ראש מאו?" באופן אירוני, 20 שנים מאוחר יותר, כשהמפלגה הקומוניסטית איבדה את הלגיטימיות שלה לשלוט במדינה, המק"ס הפיצה סבב תעמולה חדש, ובכך גרמה לאנשים לתהות שוב בחרדה: "מה תעשה סין ללא המפלגה הקומוניסטית?"

במציאות, השליטה הפוליטית של המק"ס שחלחלה לכל פינה ופינה, חרטה כה עמוק את הסימן שלה בתרבות הסינית העכשווית ובהלך המחשבה הסיני הנוכחי, שאפילו קנה המידה שלפיו העם הסיני שופט את המק"ס מכיל את חותם המק"ס, או אפילו בא ממנה. אם בעבר, המק"ס שלטה באנשים על-ידי החדרת האלמנטים שלה לתוכם, אז כיום המק"ס קוצרת את מה שזרעה, כיוון שאותם דברים שהוחדרו אל מחשבותיהם של האנשים, עוכלו ונסכגו אל תוך תאיהם ממש. אנשי

חושבים בהתאם להיגיון המק"ס, ובשיפוט בין טוב לרע, הם שמים את עצמם בנעלי המק"ס. באשר לטבח שביצעה המק"ס בסטודנטים המפגינים ב-4 ביוני 1989, חלק מהאנשים אמרו: "אם אני הייתי דג שִׁיאוֹ-פִּינג גם אני הייתי מדכא את המחאה באמצעות טנקים". ברדיפת הפאלון גונג, חלק מהאנשים אומרים: "אם אני הייתי ג'יאנג זמין, גם אני הייתי מחסל את הפאלון גונג". בנוגע לשלילת חופש הדיבור, חלק מהאנשים אומרים: "אם אני הייתי המק"ס, הייתי עושה אותו הדבר". האמת והמצפון נעלמו, בהשאירם רק את ההיגיון של המק"ס. זו הייתה אחת מהשיטות הנתעבות והאכזריות ביותר בהם השתמשה המק"ס עקב טבעה הנבזי. כל עוד הרעלנים המוסריים שהוחדרו על-ידי המק"ס נשארים במחשבות האנשים, המק"ס תוכל להמשיך להשיג אנרגיה כדי לקיים את חיי הרשע שלה.

"מה תעשה סין ללא המק"ס?" צורת החשיבה הזאת מתאימה בדיוק למטרתה של המק"ס – לגרום לאנשים לשקול את הדברים לפי ההיגיון שלה עצמה.

סין עברה את ההיסטוריה התרבותית שלה בת 5,000 השנים בלי המק"ס. למעשה, באף מדינה בעולם לא תיעצר התקדמות חברתית בגלל נפילתו של משטר כלשהו. ובכל זאת לאחר עשורים של שלטון המק"ס, אנשים כבר לא מצליחים לזהות עובדה זאת. מסע התעמולה הממושך של המק"ס אילץ את האנשים לחשוב על המפלגה כעל אמם. המק"ס במדיניות חובקת-כל, הפכה את האנשים להיות בלתי מסוגלים להעלות בדעתם לחיות ללא המק"ס.

בלי מאו צה-טונג, סין לא נפלה. האם סין תתמוטט בלי המק"ס?

מה המקור האמיתי לתוהו ובוהו?

אנשים רבים מכירים ונגעלים מההתנהגות הדו-כרצופית של המק"ס, והם מתעבים את מאבקה והולכת השולל שלה. אך, באותו הזמן, הם גם מפחדים מהמהלכים הפוליטיים של המק"ס ומהתוהו ובוהו הנובע מהם, וחוששים שהכאוס ישוב לסין. לכן, ברגע שהמק"ס מאיימת על אנשים ב"תוהו ובוהו", אנשים מקבלים בדממה את שלטון המק"ס, וחשים חסרי אונים אל מול כוחה הרודני.

במציאות, עם כמה מיליוני חיילים ומשטרה חמושה המק"ס היא המקור האמיתי לתוהו ובוהו. לאזרחים רגילים אין מניע וגם לא יכולת לפתוח במהומה. רק המק"ס הדועכת עשויה להיות כה חסרת אחריות ופזיזה להביא את המדינה לתוהו ובוהו. "יציבות מבטלת כל דבר אחר", ו"כריתת כל הניצנים, של האלמנטים הבלתי יציבים, בעודם באיבם" – סיסמאות אלו הפכו לבסיס התיאורטי של המק"ס בשביל שתוכל לדכא אנשים. מי הוא הגורם הגדול ביותר לחוסר היציבות בסין? האין זאת המק"ס המתמחה בעריצות? המק"ס מעוררת לתוהו ובוהו, ואז בתגובה מנצלת את הכאוס שיצרה בשביל לכפות דברים על האנשים. זוהי פעולה נפוצה אצל כל הנבלים.

2. המק"ס מקריבה את ההתפתחות הכלכלית

לקיחת קרדיט על הישגים שבאו מעבודתם הקשה של אנשים

תביעתה של המק"ס לגיטימיות מתבססת על ההתפתחות הכלכלית במשך עשרים ומשהו השנים האחרונות. אולם במציאות, התפתחות מעין זו הושגה בהדרגה על-ידי העם הסיני לאחר שכבלי המק"ס הותרו מעט, ולפיכך אין להתפתחות זו כל קשר לאיכויותיה של המק"ס. אולם, המק"ס תבעה את ההתפתחות הכלכלית הזאת כהישג שלה עצמה, וביקשה מהאנשים להיות אסירי תודה על כך, כאילו שהתפתחויות אלה לא היו מתרחשות לולא המק"ס. כולנו יודעים שלמעשה מדינות לא קומוניסטיות רבות השיגו צמיחה כלכלית מהירה הרבה יותר כבר לפני זמן רב.

הזוכים במדליית זהב אולימפית נדרשו להודות למפלגה. המפלגה לא היססה להשתמש בתדמית שהמציאה של "מעצמת ספורט גדולה" כדי להלל את עצמה. סין סבלה רבות ממגיפת הסארס, אך העיתון "יומן העם" דיווח שסין הביסה את הנגיף "תוך הסתמכות על התיאוריה הבסיסית של המפלגה, הקו הבסיסי שלה, העיקרון הבסיסי וניסיונה הבסיסי". שיגור החללית הסינית "שן-ג'ואו 5" הושלם הודות לאנשי מקצוע ומומחים מתחומי המדע והטכנולוגיה באסטרונאוטיקה, אך המק"ס השתמשה בזה כראיה שרק היא יכולה להוביל את העם הסיני לכניסה למעמד המעצמות העולמיות. באשר לאירוח סין את המשחקים האולימפיים של 2008, היה זה למעשה "ענף עץ זית" שניתן ממדינות המערב במטרה לעודד את סין לשפר את זכויות האדם שלה, אולם המק"ס השתמשה בזה כדי לתגבר את טענותיה לגיטימיות, וכדי לספק אמתלה לדיכוי העם הסיני. "השוק הפוטנציאלי האדיר" של סין, המבוקש על-ידי משקיעים זרים, נובע מיכולת הצריכה של אוכלוסיית סין המונה 1.3 מיליארד. המק"ס גוזלת את הקרדיט על פוטנציאל זה, והופכת אותו לנשק חד המנוצל כדי לאלץ את החברה המערבית לשתף פעולה עם שלטונה.

המק"ס מייחסת כל דבר רע לכוחות ריאקציונריים ולמניעים נסתרים של אינדיבידואלים, בעוד שהיא זוקפת לזכות הנהגת המפלגה כל דבר טוב. המק"ס תעשה שימוש בכל הישג שהוא כדי שטענותיה להצדקת שלטונה ייראו אטרקטיביים יותר. אפילו מעשי העוולה שמבצעת המק"ס יכולים להיפך למשהו "טוב" כדי לשרת את מטרותיה. למשל, כשכבר לא יכלו יותר להסתיר ולטיוח את האמת בנוגע להתפשטות המשתוללת של האיידס, המק"ס יצרה כתאום זהות חדשה. היא גייסה בדקדקנות את מכונת התעמולה שלה, תוך שימוש בכל אחד, החל משחקנים מפורסמים וכלה במזכירים כלליים של המפלגה, כדי לשרטט את דיוקנו של הנאשם העיקרי, המק"ס, כ"ברכה לחולים", כ"מחסלת האיידס" ו"מאתגרת המחלה". בהתמודדות בנושא כה רציני של חיים ומוות, כל שהמק"ס יכלה לחשוב עליו היה, איך לנצל את הנושא כדי לפאר את עצמה. רק זוממת מזימות מרושעת כמו המק"ס מסוגלת להתנהגות חסרת רחמים כזו, מסוגלת לקחת קרדיט במצח נחושה ובערמומיות, ומסוגלת להתעלם באופן מוחלט מחיי אדם.

עמדת נחיתות כלכלית בעקבות התנהגויות של ראייה לטווח קצר

כאשר עמדה בפני "משבר לגיטימיות" חמור, יישמה המק"ס, בשנות ה-80, את מדיניות הרפורמה והפתיחות כדי לשמר את שלטונה. להיטותה להצלחה מיידיית מיקמה את סין בעמדת נחיתות, המוגדרת על-פי מינוח הכלכלנים כ"חסרונם של המגיע באיחור".

המושג "חסרונם של המגיע באיחור" או "יתרון המאחרים", כפי שמלומדים אחרים מכנים אותו,

על-ידי בני אדם או חיות. 75 אחוזים מהאגמים כל כך מזוהמים שהם יוצרים דרגות שונות של זיהום ועכירות (eutrophication) [6]. הקונפליקטים בין אדם לטבע בסין מעולם לא היו כה עזים כפי שהם היום. גם סין וגם העולם לא יכולים לסבול גידול מפחיד כזה. שיכורים מהפאר שעל פני השטח של גורדי שחקים ואחוזות, אנשים אינם מודעים למשבר האקולוגי הממשמש ובא. אולם, משבר אקולוגי זה יביא לתוצאות הרוות אסון לאומה הסינית, כאשר יגיע הזמן בו הטבע יגבה את המחיר מבני האדם.

בהשוואה, מאז שננטשה את הקומוניזם, רוסיה הובילה רפורמות כלכליות ופוליטיות באותו הזמן. לאחר שהתנסתה בתקופה קצרה של ייסורים, היא עלתה על נתיב של התפתחות מהירה. משנת 1999 ועד ל-2003, התמ"ג של רוסיה עלה בסך כולל של 29.9 אחוז. איכות החיים של תושביה השתפרה במידה ניכרת. החוגים העסקיים של המערב החלו לא רק לדון ב"תופעת הכלכלה הרוסית", אלא גם התחילו להשקיע ברוסיה, בסקאלה רחבה, כך שרוסיה הפכה למוקד פעילות חדש. הדירוג של רוסיה, מבין האומות האטרקטיביות ביותר להשקעה, קפץ מהמקום ה-17 בשנת 2002 למקום השמיני בשנת 2003, כך שלראשונה, היא הפכה להיות אחת מעשר אומות העולם האהודות ביותר להשקעה.

אפילו הודו, מדינה הנחשבת אצל מרבית הסינים כמוכת עוני ומלאה בקונפליקטים אתניים, נהנתה מהתפתחות מואצת משמעותית והשיגה שיעור צמיחה כלכלי של בין שבעה לשמונה אחוזים לשנה, מאז הרפורמות הכלכליות שביצעה בשנת 1991. להודו יש מערכת משפטית שלמה יחסית בכלכלת השוק, מערכת פיננסית בריאה, מערכת דמוקרטית מפותחת ביותר ומנטליות ציבורית יציבה. הקהילייה הבין-לאומית הכירה בהודו כמדינה בעלת פוטנציאל גבוה להתפתחות.

בניגוד לכך, המק"ס רק מערבת את עצמה ברפורמות כלכליות מבלי לעבור רפורמות פוליטיות. ההופעה המטעה של כלכלה המשגשגת בטווח קצר, מעכבת את "התפתחות המערכות החברתיות" הטבעית. זוהי רפורמה בלתי שלמה שגרמה לחוסר איזון גובר בחברה הסינית, וחידדה את הקונפליקטים החברתיים. הרווחים הכלכליים שהושגו על-ידי אנשים אינם מוגנים באמצעות מערכות חברתיות יציבות. נוסף על כך, בתהליך הפרטת הנכסים שבבעלות המדינה, בעלי הסמכות במק"ס השתמשו במשרותיהם כדי למלא את כיסיהם שלהם.

המק"ס מרמה שוב ושוב את האיכרים

המק"ס הסתמכה על איכרים בשביל להשיג כוח. התושבים שחיו באזורים החקלאיים שבשליטת המק"ס, הקדישו את כל שהיה להם למק"ס בשלב ההתחלתי של הקמתה. אך מאז שהמק"ס השיגה שליטה על המדינה, האיכרים חוו אפליה חמורה.

לאחר שהמק"ס ייסדה את הממשלה, היא פיתחה מערכת מאוד לא הוגנת – מערכת רישום תושבים. מערכת זאת מסווגת בתקיפות את האנשים לאוכלוסיות כפריות ולא כפריות, וכך יוצרת הפרדה בלתי הגיונית ויריבות בתוך המדינה. לאיכרים אין ביטוח רפואי, אין דמי אבטלה, אין קצבאות פנסיה והם אינם יכולים לקחת הלוואות מבנקים. האיכרים הם המעמד המרושע ביותר בסין, אך גם המעמד הנושא את נטל המסים הכבד ביותר. על האיכרים לשלם תשלום חובה לתכניות חסכון לטווח ארוך, לקרן רווחת הציבור, לקרן הניהול האדמיניסטרטיבי, אגרה מנדטורית

נוספת לחינוך, אגרת פיקוח ילודה, אגרת ארגון ואימון כוחות המשמר, אגרת סלילת כבישים באזורים כפריים, ואגרת פיצוי על שירות צבאי. מלבד כל המסים הללו, עליהם גם למכור למדינה במחיר אחיד חלק מהתבואה שהפיקו [7] בתור דרישה שהיא בגדר חובה, ולשלם מס חקלאות, מס קרקעות מנדטורי, מס מיוחד על ייצור מקומי ומס שחיטה בנוסף למסים רבים אחרים. בניגוד לכך, האוכלוסייה הלא כפרית לא משלמת את האגרות והמסים האלה.

בתחילת שנת 2004, ראש הממשלה, וון ג'יא-באן, פרסם את "מסמך מספר 1", בו הוא קובע כי סין הכפרית ניצבת בפני הזמן הקשה ביותר מאז תחילת הרפורמה הכלכלית ב-1978. שיעור ההכנסות של רוב האיכרים קפא או אפילו התדרדר. הם נהיו עוד יותר עניים, והפער בהכנסות בין התושבים העירוניים לבין הכפריים המשיך להתרחב.

בחוות עצים בכרובינצית סיצ'ואן המזרחית, הקצו רשויות בדרג עליון 500,000 יואן (כ-280,000 ש"ח) לפרויקט ייעור מחדש. המנהלים של חוות העצים קודם כל הכניסו לכיסם 200,000 יואן ואז הקצו את ה-300,000 הנותרים לשתילת העצים. אך במעבר דרך כל דרג של הממשל הכסף הלך והתמעט, ולבסוף, מעט מאוד נשאר עבור האיכרים המקומיים, אלו שבאמת שתלו את העצים. הממשלה לא הייתה צריכה לדאוג שמא האיכרים יסרבו לעבוד בפרויקט בגלל מימון בלתי הולם. האיכרים היו כה מרוששים שהם היו מוכנים לעבוד עבור מעט מאוד כסף. זו אחת הסיבות שהמוצרים המיוצרים בסין כל כך זולים.

ניצול האינטרסים הכלכליים לסחיטת מדינות מערביות

אנשים רבים מאמינים שמסחר עם סין יקדם את זכויות האדם, את חופש הדיבור ואת הרפורמה הדמוקרטית בסין. לאחר יותר מעשור, ברור שהנחה זו היא רק משאלת לב. דוגמה נפוצה היא השוואת העקרונות לעשיית עסקים בסין לעומת המערב. ההגינות והשקיפות של החברות המערביות, מוחלפים בסין במתן הטבות למקורבים, שוחד ומעילה. תאגידים מערביים רבים הפכו לעבריינים ראשיים בכך שהם מחריפים עוד יותר את השחיתות בסין; כמה חברות אפילו עוזרות למק"ס להסתיר את הפרות זכויות האדם שהיא מבצעת ואת הרדיפה אחרי אנשי העם שלה.

המק"ס מתנהגת כמו מאפיה כשהיא משחקת בקלף הכלכלי ביחסי החוץ שלה. ההחלטה של האם חוזה הייצור של מטוסי סין יינתן לצרפת או לארצות הברית, תיקבע לפי איזו מדינה תשמור על שתיקה בנושא סוגיית זכויות האדם על-ידי המק"ס. אנשי עסקים ופוליטיקאים מערביים רבים מונהגים ונשלטים על-ידי רווחים כלכליים מסין. כמה חברות של טכנולוגיית מידע (חברות אינטרנט) מצפון אמריקה סיפקו מוצרים המותאמים במיוחד לצורכי המק"ס לחסימת האינטרנט. כדי להשיג כרטיס כניסה לשוק הסיני, חלק מאתרי האינטרנט הסכימו לצנזר עצמם ולסנן מידע שהמק"ס לא אוהבת.

על-פי נתונים ממשרד המסחר הסיני, עד סוף אפריל 2004 סין ראתה השקעות זרות במגוון חוזים בסך כולל של 990 מיליארד דולר. "עירוי הדם העצום" לכלכלת המק"ס מהון זר הוא ברור. אך בתהליך ההשקעה, ההון הזר לא הביא לעם הסיני את המושגים של דמוקרטיה, חופש וזכויות האדם כעקרונות בסיסיים. המק"ס מבליטה בתעמולה שלה את שיתוף הפעולה הבלתי מותנה מצד משקיעים זרים וממשלות זרות ואת דברי החנופה של מספר ארצות. על-ידי שימוש בשגשוג

הכלכלי הרדוד של סין, הפכו פקידי ממשל למומחים בעשיית קנוניות בעסקים, כדי לחלק את נכסי המדינה ולעכב רפורמות פוליטיות.

3. טכניקות שטיפת המוח הלא מוסתרות של המק"ס הפכו ל"מעודנות"

פעמים רבות ניתן לשמוע אנשים האומרים: "אני יודע שהמק"ס שיקרה בעבר לעיתים קרובות מאוד, אבל הפעם היא מספרת את האמת". באופן אירוני, במבט לאחור, זה מה שאנשים אמרו בכל פעם שהמק"ס עשתה טעות חמורה בעבר. זה משקף את היכולת שהמק"ס רכשה במשך עשורים להשתמש בשקרים כדי להונות את הציבור.

אנשים פיתחו חסינות מסוימת לסיפורי המעשיות של המק"ס. כתגובה, ההמצאות והתעמולה של המק"ס הפכו ליותר "מעודנות" ו"מקצועיות". השקרים של המק"ס התפתחו מתעמולה בסגנון הסיסמאות של העבר, למצב בו הפכו להיות מעודנים וקשים יותר להבחנה. במיוחד תחת התנאים של חסימת האינפורמציה שהמק"ס הציבה מסביב לסין, היא ממציאה סיפורים המבוססים על עובדות חלקיות כדי להטעות את הציבור, מה שמזיק ומרמה הרבה יותר מסיפורי מעשיות.

צ'ינה-סקופ (Chinascope), כתב עת בשפה האנגלית, הכיל באוקטובר 2004 מאמר המנתח מקרים בהם המק"ס השתמשה באמצעים "מעודנים" להמצאת שקרים כדי לטייח את האמת. כשמגפת הסארס פרצה בסין בשנת 2003, העולם חשד שסין הסתירה מידע לגבי המגיפה, אולם המק"ס סירבה בעקביות להודות בכך. כדי לגלות אם המק"ס דיווחה דיווחי אמת על הסארס, מחבר המאמר קרא את כל 400 ויותר הדיווחים על הסארס, שפורסמו באתר האינטרנט של סוכנות הידיעות הסינית שין-הואה, מתחילת הדיווחים ועד אפריל 2003.

הדיווחים הציגו את הסיפור כך: ברגע הראשון שנגיף הסארס הופיע, הממשל בדרגים מקומיים ומרכזיים, גייסו מומחים כדי לתת במועד טיפול לחולים, אשר שוחררו מאוחר יותר מבתי החולים עם החלמתם. בתגובה ל"עושי צרות" – אשר הסיתו את הציבור לאגור מלאי רב בבתייהם, כדי להימנע מלצאת מהבתים במקרה שהמחלה תתפשט – אנשי הממשל עצרו את השמועות ללא דיחוי ונקטו בצעדים כדי למנוע את התפשטותן, ובכך הבטיחו ביעילות את הסדר החברתי. למרות שמספר קטן מאוד של גורמים אנטי-סיניים חשדו, אך ללא הוכחות, שהממשלה הסינית טייחה את העובדות, מרבית המדינות והאנשים לא האמינו לשמועות אלה. יריד הסחר הבא בגאנג-ג'ואו היה אמור להיות בעל מספר המשתתפים הגדול ביותר בכל הזמנים של עסקים מרחבי העולם. תיירים ממדינות שמחוץ לסין אישרו שהביקור בסין בטוח ושאין סכנה. בפרט, מומחים מ"ארגון הבריאות העולמי" (WHO) (ארגון שהמק"ס הונתה), הצהירו בפומבי שהממשלה הסינית קיבלה את פניהם בשיתוף פעולה, והיא נוקטת באמצעים נאותים בהתמודדותה עם הסארס, כך שלא צפויות בעיות. ומומחים בתחומם נתנו אישור (לאחר עיכוב של יותר מ-20 יום) לבדיקות שטח בפרובינצית גואנג-דונג.

מ-400 ויותר מאמרים אלו קיבל מחבר המאמר את הרושם שהמק"ס הייתה גלויה לגמרי במהלך ארבעת החודשים, נהגה באחריות כדי להגן על בריאותם של האנשים ושכנעה את האנשים שהמק"ס לא הסתירה דבר. אולם ב-20 באפריל 2003, לשכת המודיעין של מועצת המדינה הודיעה, במסיבת העיתונאים שלה, שמגפת הסארס אכן פרצה בסין ובכך הודתה בעקיפין שהממשלה הסתירה וטייחה את העובדות על המגיפה. רק אז ראה המחבר את האמת והבין את שיטות המרמה הנבזיות שהמק"ס השתמשה בהן, אשר אף הן "התקדמו עם הזמן".

בעת הבחירות הכלליות בטייוואן, המק"ס, תוך שימוש באותה גישה מתוחכמת ו"מעודנת", העלתה את הרעיון שבחירות לנשיאות ידחפו לכיוון של אסונות: עלייה חדה בשיעור ההתאבדויות, שווקי מניות מתמוטטים, עלייה ב"מחלות מוזרות", הפרעות נפשיות, הגירה של תושבי האי, איבה בין משפחות, גישה מרירה לחיים, פעילות שוק ירודה, ירי ללא הבחנה ברחובות, מחאות והפגנות, מצור על בית הנשיא, תסיסה חברתית, פארסה פוליטית וכך הלאה. המק"ס מילאה את ראשיהם של האנשים בסין ברעיונות כאלה על בסיס יומי, בניסיון להוביל את האנשים להאמין שכל המצוקות הללו הן התוצאה ההרסנית של בחירות, ושאין על סין לערוך אי פעם בחירות דמוקרטיות.

בנושא הפאלון גונג, המק"ס הציגה אפילו רמת כישורים גבוהה יותר, ומזימות מרמה שעוצבו במיוחד כדי להפליל את הפאלון גונג. המק"ס המשיכה להפיק את המחזות המבוים שלה בזה אחר זה. אין פלא שכל כך הרבה סינים הולכו שולל. התעמולה השפלה של המק"ס הייתה כה מטעה, שהקרבות האמינו ברצון לשקרים, וחשבו שהאמת הברורה מצויה בידיהם.

התעמולה שוטפת המוח של המק"ס במהלך העשורים האחרונים, הפכה מעודנת יותר, והרמאות שלה קשה יותר להבחנה, כך שזו הרחבה טבעית של הטבע הלא מוסרי שלה.

4. צביעות המק"ס בנושאי זכויות אדם

מגזילת הדמוקרטיה לתפיסת כוח ועד להעמדת פנים של דמוקרטיה כדי לשמור על שלטון רודני

"באומה דמוקרטית, על הריבונות להימצא בידי העם, דבר העומד בהתאמה לעקרונות של השמים והארץ. אם אומה טוענת שהיא דמוקרטית, ועדיין הריבונות אינה מונחת בידי עמה, זה בהחלט לא המסלול הנכון, ויכול רק להיחשב כסטייה, ואומה כזו אינה אומה דמוקרטית..... איך תיתכן דמוקרטיה בלי לסיים את שלטון המפלגה וללא בחירות כלליות? החזירו את זכויות האנשים לאנשים!"

האם ציטוט זה נשמע כמו משהו מתוך מאמר שנכתב על-ידי "אויבים שמחוץ לסין", הנחושים בדעתם לגנות ולתקוף את המק"ס? למעשה, ההצהרה הגיעה ממאמר ביומן שין-הואה, העיתון הרשמי של המק"ס, בתאריך 27 בספטמבר 1945.

המק"ס, שהריעה ל"בחירות כלליות" ודרשה "החזירו את זכויות האנשים לאנשים", התייחסה ל"זכות ההצבעה של העם" כאל טאבו מאז שתפסה את השלטון בכוח. לאנשים האמורים להיות "האדונים והבעלים של המדינה", אין כלל זכויות בשביל לעשות החלטות משל עצמם. מלים לא יכולות לתאר את טבעה הנבזי של המק"ס.

אם תחשבו שמה שהיה היה, ושכת המק"ס, אשר התבססה על הריגה למען שגשוגה, ושלטה באומה בעזרת שקרים, תתקן את עצמה, תהפוך לנדיבה ותהיה מוכנה לבצע רפורמה ו"להחזיר את זכויות האנשים לאנשים", אתם טועים. 60 שנים לאחר ההצהרה לעם שצוטטה לעיל, הבה ונשמע מה יש ל"יומון העם", דובר המק"ס, לאמור ב-23 בנובמבר 2004: "שליטה אידיאולוגית איתנה היא בסיס אידיאולוגי ופוליטי חיוני לגיבוש שלטון המפלגה".

לאחרונה, המק"ס הציעה את מה שנקרא "עיקרון שלושת הלא-עושים" החדש^[8], הראשון מביניהם הוא "התפתחות ללא ויכוחים". המילה "התפתחות" מזויפת, בעוד שה"ללא ויכוחים" אשר מדגיש "קול יחיד באולם" הוא המטרה האמיתית של המק"ס.

כשכתב ה-CBS הנודע, מייק וואלאס, שאל את ג'אנג זמין בשנת 2000, מדוע סין לא ערכה בחירות בעם, ג'אנג ענה: "ההשכלה של האנשים הסינים נמוכה מאוד ברמתה".

אולם, כבר מזמן, עוד ב-25 בפברואר 1939, המק"ס זעקה ביומון שין-הואה שלה: "הם (מפלגת העם הלאומית, הקואומינטונג) חושבים שמדיניות דמוקרטית בסין אינה בת מימוש כיום, אלא רק בעוד כמה שנים. הם מקווים שהמדיניות הדמוקרטית תמתין עד שרמות הידע וההשכלה של העם הסיני יגיעו לאלה של המדינות הדמוקרטיות הבורגניות שבאירופה ובאמריקה... אך רק תחת מערכת דמוקרטית יהיה קל יותר לחנך ולאמן אנשים".

הצביעות שבהבדל בין דברי שין-הואה בשנת 1939, לבין הדברים שג'אנג זמין אמר בשנת 2000 משקפת את המראה האמיתי של טבעה המרושע של המק"ס.

אחרי הטבח בכיכר טיאננמן ב-1989, המק"ס נכנסה שוב לבמה העולמית עם "תיק" אומלל לגבי מצב זכויות האדם. ההיסטוריה העניקה למק"ס אפשרות בחירה. המק"ס יכולה הייתה לבחור לכבד את אנשיה ובאמת לשפר את זכויות האדם שלהם, או להמשיך לבצע עוולות בתוך סין בזמן שכלפי חוץ, כלפי העולם, היא תעמיד פנים שהיא מכבדת את זכויות האדם כדי להתחמק מגיני בין-לאומי.

לרוע המזל, תוך דבקות בטבעה הרודני, המק"ס בחרה, ללא היסוס, בדרך השנייה. היא קיבצה יחד ונתנה כוח למספר גדול של אנשים נבזיים, אך מוכשרים מתחומי המדע והדת, והנחתה אותם מפורשות לפרסם תעמולה שקרית מחוץ לסין במטרה לקדם את ההתקדמות המזויפת של המק"ס בנושא זכויות אדם. היא רקחה מגוון זכויות כזב כגון "הזכות להישרדות" או הזכויות לקורת גג ומזון. הטיעון נשמע כך: "כשאנשים רעבים, האם אין להם זכות לדבר? אפילו אם אין ביכולתם של הרעבים לדבר, האם לא נאפשר לאלו שאכלו לשווע לדבר בשמם של הרעבים?" המק"ס אפילו ניסתה לרמות את הציבור הסיני ואת המדינות הדמוקרטיות המערביות בכך ששיחקה משחקים בנושאי זכויות אדם, היא אף טענה בבוטות ש"כעת היא התקופה הטובה ביותר של סין בנושא זכויות אדם".

סעיף 35 של חוקת סין קובע כי אזרחי הרפובליקה העממית של סין הם בעלי חופש ביטוי, פרסום, התאספות, התאגדות, מחאה והפגנה. המק"ס רק משחקת משחקי מילים. תחת שלטון המק"ס, נשללו מאין-ספור אנשים זכויות האמונה, הדיבור, הפרסום, ההתאספות וההתגוננות במשפט. המק"ס אפילו הוציאה הוראה שעתירה מטעם קבוצות מסוימות תחשב כבלתי חוקית. יותר מפעם אחת בשנת 2004, ביקשו מספר קבוצות אזרחיות להפגין בבייג'ינג. במקום לתת אישור לבקשה, הממשל אסר את המבקשים לעתור. המדיניות של "מדינה אחת, שתי מערכות" הנהוגה בהונג-קונג ואושרה על-ידי חוקת המק"ס – גם היא תחבולה. המק"ס מדברת על חוסר שינויים בהונג-קונג למשך 50 שנה, אך היא עדיין ניסתה להפוך את שתי המערכות לאחת על-ידי ניסיון להעביר את החקיקה הרודנית של חוק יסוד סעיף 23, לאחר שעברו חמש שנים בלבד מאז חזרתה של הונג-קונג לידי סין [9].

המזימה החדשה המרושעת של המק"ס היא להשתמש בזיוף של "דיבור רגוע" כדי לכסות על ההיקף הנרחב של הפיקוח והשליטה שלה. עכשיו נראה שהסינים אומרים את דעתם יותר בחופשיות, ומלבד זאת, האינטרנט מאפשר לחדשות לנוע מהר יותר. כך שהמק"ס טוענת שהיא מאפשרת כעת את חופש הדיבור, ומספר רב של אנשים רומה בהונאה הזאת. זהו מראה כוזב. זה לא שהמק"ס הפכה לנדיבה, אלא שהמפלגה אינה מסוגלת לעצור את ההתפתחות החברתית וההתקדמות הטכנולוגית. הבה ונבחן את התפקיד שהמק"ס משחקת בכל הנוגע לאינטרנט: היא חוסמת אתרים, מסננת מידע, עוקבת אחר חדרי שיחה ממוחשבים (צ'אט), שולטת בתנועת האי-מיילים ומפלילה את משתמשי האינטרנט. כל מה שהיא עושה הוא מטבעו בעל אופי של נסיגה (רגרסיה). כיום, בעזרתם של כמה בעלי הון שלא מייחסים חשיבות לזכויות אדם או למצפון, משטרת המק"ס צוידה במכשירים בעלי טכנולוגיה מתקדמת, שבאמצעותם היא מסוגלת לנטר, מתוך ניידת משטרה, כל תנועה שמשתמשי האינטרנט עושים. כשאנחנו מסתכלים על ההתנוונות של המק"ס – המבצעת מעשים רעים לאור יום – בהקשר של המהלך הכלל עולמי לקראת חופש דמוקרטי, איך נוכל לצפות ממנה לעשות התקדמות כלשהי בנושא זכויות האדם? המק"ס אמרה זאת בעצמה: "זה רפוי כלפי חוץ, אך הדוק מבפנים". טבעה הנבזי של המק"ס מעולם לא השתנה.

כדי ליצור לעצמה תדמית טובה ב"ועדת האו"ם לזכויות אדם" של שנת 2004, המק"ס ביימה מערך של אירועים שנועד להעניש בחומרה את אלו הפוגעים בזכויות אדם. אך אירועים אלו נועדו רק לעיניים זרות והיו ריקים מתוכן. בסין, אלו שפגעו הכי הרבה בזכויות אדם הם המק"ס בעצמה, כמו גם המזכיר הכללי הקודם שלה, ג'יאנג זמין, המזכיר של ועדת הפוליטיקה והמשפט לשעבר, לואו גאן, השר ג'ואו-יונג-קאנג וסגן השר ליו ג'ינג ממשרד בטחון הציבור. ההצגה שהם מראים להענשת הפוגעים בזכויות האדם היא כמו גנב שצועק "תפסו את הגנב!".

ניתן לעשות השוואה לאנס סדרתי שבהיחבא מעיני הציבור נהג לתקוף עשר נערות בכל יום. לפתע, ישנם יותר מדי אנשים בסביבה אז הוא תוקף רק נערה אחת לעיני ההמון. האם ניתן לומר שהאנס השתנה לטובה? העובדה שהוא עבר מתקיפה מאחורי הקלעים לאונס בציבור, רק מוכיחה שהאנס אף יותר שפל וחסר בושה מבעבר. טבעו של האנס הסדרתי לא השתנה כלל וכלל. מה שהשתנה זה שכבר לא כל כך קל עבורו לבצע את הפשע.

המק"ס היא בדיוק כמו האנס הסדרתי הזה. טבעה הדיקטטורי של המק"ס והפחד האינסטינקטיבי שלה מאיבוד שליטה, גורמים לכך שהיא לא תכבד את זכויות האנשים. כמות המשאבים האנושיים

החומריים והפיננסיים שהשקיעה כדי לחפות על עברה הידוע לשמצה בנושא זכויות אדם, עלתה בהרבה על מאמציה לשיפור אמיתי בזכויות האדם. התמסרות המק"ס לטבח שרירותי או לרדיפה ברחבי סין, הוא חוסר המזל הגדול ביותר של העם הסיני.

לובשת בגדים מכובדים כדי להצליח לבצע מעשים רעים בעודה מסתתרת מאחורי "החוק"

בשביל להגן על עשיית רווחים של קבוצות שהמק"ס רואה בהן עניין מיוחד, המק"ס מחד גיסא מחקה את החזות הקודמת שלה ונטשה לחלוטין את העובדים, האיכרים והאוכלוסייה, ומאידך גיסא קידמה את אמצעי המרמה והנבזות שלה, כשיותר ויותר מפשעיה נגד זכויות אדם נחשפים בקהילה הבין-לאומית. המק"ס השתמשה במינוחים פופולריים כמו "שלטון החוק", "שוק", "למען העם" ו"רפורמה" כדי לבלבל את הציבור. המק"ס לא יכולה לשנות את טבעה המרושע אפילו אם היא שמה על עצמה "חליפה בסגנון מערבי". תדמית כזו פשוט מוליכה שולל יותר מאשר המק"ס ב"חליפת מאו". בספרו של ג'ורג' אורוול, "חוות החיות" (הספר פורסם ב-1945), החזירים למדו לעמוד וללכת על שתי רגליים. המיומנות החדשה שרכשו יצרה לחזירים תדמית חדשה, אך לא שינתה את הטבע החזירי שלהם.

א. יצירת חוקים ותקנות המפירים את החוקה הסינית

חוקים ותקנות העומדים בסתירה לחוקה מועברים הלאה, לאנשי אכיפת החוק בדרגות השונות, כ"בסיס חוקי" שנועד לחסום ולחבל במאמצים של העם להפסקת רדיפה, להשגת חופש ולשמירת זכויות האדם.

ב. בעיות שאינן פוליטיות מטופלות באמצעים פוליטיים

בעיה חברתית רגילה תועלה לרמה של "התחרות עם המפלגה על לב ההמונים", "הבאת חורבן על המפלגה ועל המדינה", "תוהו ובוהו" ו"כוחות אויב". נושא שאינו פוליטי ייהפך בכוונה לפוליטי, כך שהמק"ס תוכל להשתמש במהלכים פוליטיים ככלי תעמולה במטרה לעורר את שנאת האנשים.

ג. נושאים פוליטיים מנוהלים באמצעים חשאיים וערמומיים

התכסיס האחרון של המק"ס לתקיפת אזרחים פרו-דמוקרטים ואינטלקטואלים בעלי חשיבה עצמאית, הוא להניח להם מלכודות במטרה לאסור אותם. מלכודות כאלה כוללות האשמות שווא על עבירות אזרחיות, כגון משכב עם זונות או העלמת מס. התוקפים שומרים על כרופיל נמוך כדי להימנע מגינוי על-ידי קבוצות חיצוניות. פשעים אלו שדי בהם כדי להרוס את שמו הטוב של הנאשם, מנוצלים אף להשפלת הקרבנות בכומבי.

השינוי היחידי בטבעה הנבזי של המק"ס, אם בכלל, הוא שהיא הפכה אפילו ליותר מחפירה ובלתי אנושית.

ESC

המק"ס מחזיקה יותר ממיליארד אנשים כבני ערובה להיגיון המעוות שלה

תארו לעצמכם שפושע מופקר כרץ לבית ואנס ילדה. במשפט, הפושע הזה מגן על עצמו בטענה שהוא לא הרג את הקרבן, הוא רק אנס אותה. כיוון שהריגה חמורה יותר מאונס, הוא טוען שהוא חף מפשע ושיש לשחררו מיד. הוא אומר שאנשים צריכים גם להלל אותו על שרק אנס ולא הרג.

ההיגיון הזה נשמע מגוחך. עם זאת, ההיגיון המק"ס בהגנתה מפני האשמה בטבח בכיכר טיאננמן שביצעה בארבעה ביוני 1989, הוא בדיוק זהה להיגיון של הפושע. המק"ס טענה ש"דיכוי הסטודנטים" מנע "מהומה פנימית" פוטנציאלית בסין. לכן בשביל למנוע את ה"מהומה הפנימית", זה היה מוצדק "לדכא את הסטודנטים".

"אונס או רצח, מה מהם טוב יותר?" אם פושע שואל את השופט בבית המשפט שאלה כזאת זה מצביע על היקף חוסר הבושה של הפושע. בדומה לכך, בנושא של הטבח בכיכר טיאננמן, המק"ס ומסייעיה לפשע לא הרהרו האם הם אשמים בהריגה. במקום זאת, הם שאלו את החברה מה טוב יותר – דיכוי סטודנטים או מהומה פנימית שעלולה להוביל למלחמת אזרחים?

המק"ס היא בעלת שליטה על כל המנגנון המדיני ועל כל אמצעי התעמולה. במילים אחרות, 1.3 מיליארד אנשים סינים מוחזקים כבני ערובה על-ידי המק"ס. כשבידיה 1.3 מיליארד בני ערובה, המק"ס תמיד יכולה לטעון את "תיאורית בני הערובה" שלה, זאת אומרת שאם היא לא תדכא קבוצה מסוימת של אנשים, כל האומה תהיה בזעזוע או אסון. באמצעות שימוש בתירוץ כזה, המק"ס תוכל לדכא כל פרט או קבוצה על-כפי רצונה ותמיד תוכל להצדיק את הדיכוי. כשניתנים טיעונים מסולפים ויש היגיון כוזב שכזה, האם יש פושע בעולם כולו שהוא חסר בושה יותר מהמק"ס?

המקל והגזר – מהענקת "חופש" להחרפה של דיכוי

אנשים סינים רבים חשים שהם נהנים כיום מיותר "חופש" מאשר בעבר, ולכן הם מלאי תקווה בלבם בציפייה לראות את המק"ס משתכרת. לאמיתו של דבר, דרגת החופש ה"מוענקת" לאנשים תלויה בתחושת המשבר של המק"ס. המק"ס תעשה הכל בשביל לשמר את האינטרס הקולקטיבי של המפלגה, כולל מתן דמוקרטיה כביכול לאנשים, חופש או זכויות אדם.

אולם, תחת מנהיגות המק"ס, ה"חופש" כביכול שהיא העניקה לא היה מעוגן בחוק. "חופש" שכזה הוא רק כלי שנועד להונות ולשלוט באנשים במסגרת הנטייה הבין-לאומית לכיוון של דמוקרטיה. במהותו, ה"חופש" הזה נמצא בקונפליקט שלא ניתן ליישבו עם האינטרס הדיקטטורי של המק"ס. ברגע שקונפליקט כזה עובר את מידת הסובלנות של המק"ס, המק"ס יכולה מיד לקחת חזרה את כל ה"חופש". בהיסטוריה של המק"ס היו מספר תקופות שבמהלכן הדיבור היה יחסית חופשי. לאחר כל תקופה כזאת הייתה תקופה של שליטה הדוקה. תבניות מחזוריות כאלה חוזרות לאורך ההיסטוריה של המק"ס ומפגינות את הטבע המרושע שלה.

בעידן האינטרנט של ימינו, אם תבקר באתר הרשמי של סוכנות הידיעות של המק"ס, שין-הוואה, או של העיתון המקוון "יומון העם", תגלה שאכן דיווחים די רבים שם מכילים אינפורמציה שלילית על סין. ראשית, זה בגלל שיש יותר מדי חדשות רעות המופצות במהירות בסין בימים אלו, וסוכנות הידיעות חייבת לדווח על הסיפורים האלה כדי להישאר אמינה. שנית, נקודת המבט של דיווחים כאלה תואמת את אינטרס המק"ס, כלומר "ביקורת קטנה מציעה עזרה גדולה". הדיווחים תמיד

ייחסו את הגורם לחדשות הרעות לאינדיבידואלים מסוימים, שלהם אין קשר למפלגה, בזמן שהיא זוקפת כל פתרון לזכות הנהגת המק"ס. המק"ס שולטת במומחיות במידע שיש לדווח, מה לא לדווח, כמה לדווח, והאם לתת לתקשורת הסינית או לתקשורת שמחוץ לסין הנשלטת על-ידי המק"ס לדווח על כך.

המק"ס מומחית בלתמרן חדשות רעות כך שישמשו להשגת התוצאה הרצויה, שהיא לזכות בלבבות האנשים. צעירים רבים בסין מרגישים שעכשיו המק"ס מאפשרת דרגה טובה של חופש הדיבור, ולכן הם בעלי תקוות והערכה למק"ס. הם נפלו קרבן לאסטרטגיות ה"מעודנות" של המדיה המרושעת שבבעלות המדינה. יתר על כן, בכך שהיא יוצרת מצב כאוטי בחברה הסינית ואז נותנת לו חשיפה תקשורתית מסוימת, המק"ס מסוגלת לשכנע את הציבור שרק היא יכולה לשלוט בחברה כל כך כאוטית, וכך יכולה לתמרן אנשים לתמוך בשלטון המק"ס.

לפיכך, אין עלינו לחשוב בטעות שהמק"ס השתנתה מעצמה אפילו אם אנו רואים כמה סממנים של שיפור בזכויות אדם. בהיסטוריה, כשהמק"ס נאבקה כדי להפיל את ממשלת מפלגת העם הלאומית, היא העמידה פנים שהיא נלחמת למען הדמוקרטיה בשביל האומה. הטבע המנוול של המק"ס הוא כזה שכל הבטחה שתבטיח אינה אמינה.

5. היבטים של הטבע הנבזי של המק"ס

מכירת אדמות האומה מתוך יוהרה ובגידה במדינה תחת מסווה של "אחדות לאומית"

"לשחרר את טיייוואן" ו"לאחד את טיייוואן" היו סיסמאות התעמולה של המק"ס במשך עשרות השנים האחרונות. באמצעות התעמולה הזו, המק"ס שיחקה תפקיד של לאומנית ופטריוטית. האם למק"ס באמת אכפת משלמות הטריטוריה של האומה? כלל וכלל לא. טיייוואן היא בסך הכל בעיה היסטורית שקרתה בעקבות המאבק בין המק"ס למפלגת העם הלאומית, והיא אמצעי שהמק"ס מנצלת כדי להכות ביריביה, וכדי לזכות בתמיכת האנשים.

בימים הראשונים כאשר המק"ס הקימה את ה"סובייטים הסינים", בזמן שלטון מפלגת העם הלאומית, בסעיף 14 של החוקה מוצהר כי "כל הקבוצות האתניות או כל הפרובינציות שבתוך סין יכולות לתבוע עצמאות". כדי להיענות לדרישת ברית המועצות, סיסמת המק"ס הייתה אז "הגנו על הסובייט". במהלך מלחמת סין-יפן הראשונה, המטרה העיקרית של המק"ס הייתה לנצל את ההזדמנות בשביל להגדיל את עצמה, יותר מאשר להילחם בפולשים היפנים. ב-1945 הצבא האדום הסובייטי נכנס לצפון מזרח סין וביצע שוד, רצח ואונס, אך המק"ס לא הוציאה מילה אחת של אי-הסכמה. בדומה לכך, כאשר ברית המועצות תמכה בכך שמונגוליה החיצונית תהפוך להיות עצמאית בנפרד מסיין, המק"ס פעם נוספת נותרה דוממת.

בסוף 1999, המק"ס ורוסיה חתמו על הסכם מפת גבול סין-רוסיה, אשר בו המק"ס קיבלה את כל

ההסכמים הבלתי שווים שנעשו בין שושלת צ'ינג ורוסיה לפני יותר מ-100 שנה, והפקירה יותר ממיליון קילומטרים מרובעים של אדמה לרוסיה, אזור השווה בגודלו לכמה תריסרים של טיוואן. בשנת 2004 חתמו המק"ס ורוסיה על הסכם נוסף של גבול סין-רוסיה המזרחי ולפי מה שדווח, סין איבדה שוב, לטובת רוסיה, ריבונות על חצי מהאי קאי-ש'יא-צ'י שבפרובינציה הילונג-ג'יאנג.

באשר לנושאי גבולות אחרים כגון איי נאן-ש'ה והאי ד'יא-יו, למק"ס לא אכפת כלל כיוון שנושאים אלה לא משפיעים על שליטת המק"ס על הכוח. המק"ס עשתה מהומה רבה מ"לאחד את טיוואן עם סין", דבר שהיווה רק מסך עשן ואמצעי מעוות להסתה לפטריוטיות עיוורת והסטת תשומת לב הציבור מקונפליקטים פנימיים.

נבלים פוליטיים ללא שום ריסון מוסרי

על ממשלה צריך תמיד לפקח. במדינות דמוקרטיות הפרדת הרשויות, בנוסף לחופש הדיבור והעיתונות, הם מנגנונים טובים למעקב זה. אמונות דתיות מספקות איפוק עצמי מוסרי נוסף.

המק"ס מעודדת אתיאזם; לכן אין טבע אלוהי שירסן מוסרית את התנהגותה. המק"ס היא דיקטטורה; לכן אין חוק שירסן אותה פוליטית. כתוצאה מכך, המק"ס שלוחת רסן, וכלל לא עושה חשבון כאשר היא פועלת מתוך הטבע הרודני והנבל שלה. לפי המק"ס, מי מפקח עליה? "המק"ס מפקחת על עצמה!" זוהי סיסמה שבה המק"ס השתמשה במשך דורות כדי לרמות את האנשים. בזמנים עברו זה היה נקרא "ביקורת עצמית", לאחר מכן "פיקוח עצמי" ו"השלמה עצמית של מנהיגות המפלגה", ולאחרונה "הגברה עצמית של יכולת השליטה של המפלגה". המק"ס מדגישה את כוח-העל שיש לה כביכול ל"שיפור עצמי". המק"ס לא רק אומרת את זה, אלא ממש נוקטת בפעולה, כמו ייסוד "הוועדה המרכזית לבדיקה משמעתית", "משרד העתירות" וכדומה. הארגונים האלה הם בסך הכול "פרחי אגרטל", יפים אך חסרי תועלת, המבלבלים ומטעים את האנשים.

ללא ריסון מוסרי וחוקי, ה"שיפור העצמי" של המק"ס מסתכם באמרה הסינית המסורתית "שדים מגיחים מלב האדם עצמו". זהו רק התירוץ בו משתמשת המק"ס בשביל להתחמק ממעקב חיצוני, ובשביל לסרב להסיר את החרם על עיתונות חופשית ומפלגות פוליטיות חופשיות. נבלים פוליטיים משתמשים בתכסיס הזה כדי לרמות את האנשים ולהגן על כוחה של המק"ס ועל האינטרסים של הקבוצה השלטת.

המק"ס מומחית במזימות פוליטיות. "הדיקטטורה הדמוקרטית של העם", "צנטראליזם דמוקרטי", "התייעצות פוליטית" וכן הלאה, הן כולן מזימות זיוף. למעט החלק הדיקטטורי הם כולם שקרים.

שימוש בתכסיסים – מההתנגדות המזויפת לפלישה היפנית ועד להתנגדות לטורו

המק"ס תמיד טענה שהובילה את האנשים הסינים בהבסת הפולשים היפנים. אולם, ארכיונים היסטוריים למכביר חושפים את העובדה שהמק"ס התחמקה בכוונה מקרבות במלחמת סין-יפן הראשונה. המק"ס רק חיבלה במאמץ האנטי-יפני כשניצלה את ההזדמנות של מעורבות מפלגת העם הלאומית במלחמה כדי להגדיל את כוחה שלה.

הקרבות הגדולים היחידים שהמק"ס לחמה בהם היו הקרב על מעבר הפינג-שינג וקרב מאה הגדודים. בקרב על מעבר הפינג-שינג, המק"ס כלל לא הייתה המנהיגה או הכוח הדומיננטי שהשתתף ופיקד על קרב זה. במקום זאת, חיילי המק"ס בסך הכול ארבו ליחידות האספקה היפניות. באשר לקרב מאה הגדודים, במק"ס מאמינים שההשתתפות בקרב זה הפכה את מדיניות האסטרטגיה של מרכז המפלגה. לאחר שני הקרבות הללו, מאו וצבאות המק"ס שלו לא השתתפו באף קרב רציני, וגם לא הציגו שום גיבורים במלחמת סין-יפן הראשונה, כמו דונג צון-רוי במהלך מלחמת 1948 עם מפלגת העם הלאומית, והואנג ג'י-גואנג במהלך מלחמת קוריא. רק מספר מועט של מפקדים צבאיים רמי דרג של המק"ס נהרגו בשדה הקרב האנטי-יפני. עד היום, המק"ס לא יכולה אפילו לכרסם את מספר האבידות במהלך מלחמת סין-יפן הראשונה, כמו כן, גם אי אפשר למצוא יותר מדי אנדרטאות באדמת סין הנרחבת לגיבורים של המק"ס במלחמת סין-יפן הראשונה.

באותו הזמן, המק"ס ייסדה את ממשלת אזור הגבול בפרובינצית שאאן-שי, פרובינצית גאן-סו, וינג-שיא, פרובינציות הנמצאות הרחק מחזית הקרב. אם נשתמש במינוח של ימינו, המק"ס הנהיגה "מדינה אחת שתי מערכות", או "שתי סין" בתוך סין. למרות שמפקדי המק"ס לא חסרו להיטות בהתנגדותם ליפנים, פקידי הממשל בדרכים הגבוהים של המק"ס לא נהגו בכנות בנושא מלחמת סין-יפן. במקום זאת, הם נקטו באמצעים להגן על משאביהם, והשתמשו במלחמה כהזדמנות לחזק את עצמם. כאשר סין ויפן חידשו את יחסיהן הדיפלומטיים ב-1972, מאו צה-טונג פלט את האמת לעבר ראש הממשלה היפני, קקואי טנאקה, כי על המק"ס להודות ליפן, כיוון שאלמלא מלחמת סין-יפן הראשונה, המק"ס לא הייתה משיגה שליטה בסין.

הכתוב לעיל היא האמת בנוגע לטענת המרמה של המק"ס שהיא הובילה את האנשים הסינים להתמיד במלחמת שמונה השנים כנגד היפנים, ולבסוף לזכות בניצחון.

יותר מחצי מאה אחר כך, עם התקפות הטרור של ה-11 בספטמבר על אדמת ארה"ב, המאמץ נגד הטרור נעשה להתמקדות גלובלית. המק"ס שוב השתמשה באסטרטגיות מתעתעות בדומה להיערכותה במהלך מלחמת סין-יפן. תוך שימוש בהתנגדות לטרור כאמתלה, המק"ס הדביקה תוויות של טרוריסטים על בעלי אמונה או דת, על החולקים על השלטון, ועל קבוצות המעורבות בקונפליקטים אתניים או טריטוריאליים. תחת המסווה של מאמץ אנטי-טרוריסטי בין-לאומי, המק"ס פתחה בדיכויים אלימים.

ב-27 בספטמבר 2004, סוכנות הידיעות שין-הואה ציטטה את העיתון "שין-ג'ינג" כאומר שייתכן שבייג'ינג תקים את "האגף נגד טרור" הראשון מבין כל הפרובינציות והערים שבסין. כמה כלי תקשורת מחוץ לסין התומכים במק"ס אף דיווחו על כך בכותרת ראשית ש"משרד 610' הצטרף למאמצים נגד טרור", ("משרד 610" הוא סוכנות ממשלתית שהוקמה במיוחד כדי לרדוף את מתרגלי הפאלון גונג), בטענה שהאגף נגד טרור יתמקד בתקיפת "ארגונים טרוריסטיים", כולל פאלון גונג.

המק"ס שמה תוויות של "טרוריסטים" על אנשים שלא מחזיקים נשק בידיהם, לא נלחמים חזרה כשהם מוכים או מושמצים, ועותרים בשלווה למען זכויות האמונה שלהם. תוך ניצול האקלים של התנגדות לטרור, המק"ס שלחה את "הכוח האנטי-טרוריסטי המיוחד", אשר חמוש מכף רגל עד ראש, לבצע דיכוי מהיר כנגד קבוצה חסרת הגנה זו של אנשים שוחרי שלום. יותר מכך, המק"ס

השתמשה בתירוץ של התנגדות לטרור בשביל להתחמק מתשומת לב וגינוי בין-לאומי על שהיא רודפת את הפאלון גונג. סוגי המרמה הנמצאים היום בשימוש המק"ס אינם שונים מאלה שבמהלך מלחמת סין-יפן, והם דרך מבישה להתייחס לעניין כה רציני כמאמצים אנטי-טרוריסטיים בין-לאומיים.

מעמידה פנים של כנות ומסכימה כלפי חוץ בזמן שמתנגדת בסתר

המק"ס לא מאמינה בתורותיה שלה, אך מכריחה אחרים להאמין בהן. זוהי אחת מהשיטות הארסיות ביותר בהן משתמשת כת המק"ס. המק"ס יודעת שהתורות שלה כוזבות ושרעיון הסוציאליזם אינו נכון. המק"ס לא מאמינה בתורות אלה, אך מכריחה אנשים להאמין בהן. היא רודפת אנשים שלא מאמינים בהן. ללא כל בושה, המק"ס הכניסה אידיאולוגית מרמה שכזאת לתוך החוקה, כבסיס למדינה הסינית.

במציאות, ישנה תופעה מעניינת. רבים מפקידי ממשל רמי דרג מאבדים את מעמדם במאבקי כוח בזירה הפוליטית של סין בגלל שחיתות. אך אלה הם אותם אנשים המקדמים את רעיון היושר וחוסר האנוכיות בפגישות ציבוריות, בו בזמן שהם מעורבים בשוחד, שחיתות ושאר פעילויות מנוונות מאחורי הקלעים. רבים מ"משרתי העם" כביכול נפלו בדרך זו, כולל לי ג'יא-טינג, המושל לשעבר של פרובינציית יון-נאן; ליו פאנג-רן, מזכיר המפלגה בפרובינציית גווי-ג'ואו; צ'נג ווי-ג'ואו, מזכיר המפלגה של פרובינציית הא-בֵּיִי; טְיָאן פֶּנג-שָׂאן, שר הקרקעות והמשאבים; וואנג חוואי-ג'ונג, סגן המושל של פרובינציית אן-הואי. אולם, אם תבחן את נאומיהם, תמצא שללא יוצא מהכלל, כולם תמכו במערכות נגד שחיתות ודחקו בכפודיהם שוב ושוב לנהל את עצמם ביושר, אפילו בזמן שהם עצמם מעלו בכספי מימון ולקחו שוחד.

למרות שהמק"ס העלתה בדרגה רבים מאנשי הסגל שהיו מודלים לחיקוי, ולעיתים קרובות היוותה משיכה לאנשים אידיאליסטיים ומסורים להצטרף למפלגה כדי לשפר את תדמיתה, זה ברור לכל כמה נוראה המצוקה אליה הגיעה ההתדרדרות התמידית של נורמת המוסר בסין. מדוע תעמולת המק"ס של "חברה רוחנית" לא הופעלה כדי לתקן זאת?

למעשה, מנהיגי המפלגה הקומוניסטית שידרו מילים ריקות כשהם הכריזו על "איכות המוסר הקומוניסטית" או הפיצו את הסיסמה "לשרת את העם". ניתן לעקוב אחר אי-ההתאמה בין פעולות המנהיגים הקומוניסטים ובין מלותיהם לאורך כל הדרך חזרה עד האב המייסד שלהם, קארל מרקס. למרקס היה בן בלתי חוקי. לנין נדבק בעגבנת מזונות. סטאלין נתבע בגין כפיית יחסי מין על זמרת. מאו צה-טונג התמסר לתאוות. ג'יאנג זמין מופקר. המנהיג הקומוניסטי הרומני צ'אושסקו הֶעֱשִׂיר כקורח את כל משפחתו. המנהיג הקומוניסטי הקובני, קאסטרו, אגר מאות מיליוני דולרים בבנקים שמחוץ לקובה. הרוצח הדמוני של צפון קוריאה, קים איל סונג, וילדיו חיו בצורה מנוונת ובזבזנית.

בסין, בחיי היום-יום, אנשים מהשורה מתעבים את מפגשי הלימודים הפוליטיים הנבובים. הם יותר ויותר מתחמקים מלאמר דברים ברורים בנושאים פוליטיים, כיוון שכולם יודעים שאלו הם משחקים מתעתעים. אך אף אחד, לא הדוברים ולא המקשיבים בפגישות פוליטיות אלה, לא ידבר באופן חופשי על תרמית שכזאת. זהו סוד גלוי. אנשים קוראים לתופעה הזאת "העמדת פנים כנה".

רעיונות המק"ס הנשמעים נשגבים, בין אם זה "שלושת המייצגים" לפני מספר שנים, או "הגברת יכולת השליטה" שבאה מאוחר יותר, או בימינו "שלושת הלבבות" – "חמימות, יציבות וזכייה בלבבות האנשים" – הן כולן שטויות. איזו מפלגה שלטת לא תייצג את טובת העם? איזו מפלגה שלטת לא תייחס חשיבות ליכולת השליטה? איזו מפלגה שלטת לא תהיה מעוניינת לזכות בלב האנשים? כל המפלגות שלא מתעסקות בנושאים אלה יסולקו תוך זמן קצר מהבמה הפוליטית. אך המק"ס מתייחסת לסיסמאות מיותרות אלה כמו אל תיאוריות מורכבות ועמוקות ודורשת מכל הארץ ללמוד אותן.

כאשר יוצקים בהדרגה העמדת פנים לתוך חשיבתם והרגליהם של יותר ממיליארד אנשים, וכשהעמדת הפנים הופכת לתרבות המפלגה, החברה עצמה הופכת למזויפת, מתיימרת ונבובה. חברה החסרה כנות ואמון, נמצאת במשבר. מדוע המק"ס יצרה את התנאים האלה? בעבר זה היה בשביל האידיאולוגיה שלה; עכשיו זה למען התועלות שלה. חברי המק"ס יודעים שהם מעמידים פנים, אך הם מעמידים פנים בכל מקרה. אם המק"ס לא הייתה מקדמת סיסמאות כאלה וטקסיות כזאת, היא לא הייתה יכולה לאיים על אנשים. היא לא הייתה יכולה לגרום לאנשים ללכת אחריה ולפחד ממנה.

זניחת המצפון והקרבת הצדק למען האינטרסים של המפלגה

בספר "על התפתחות המוסר של המפלגה הקומוניסטית", ליו שאו-צ'י^[10] הסביר בעיקר על הצורך של חברי המפלגה "לכלול את האינטרסים האישיים שלהם בתוך אינטרס המפלגה". בין חברי המק"ס מעולם לא היה חוסר באנשים צדיקים הדואגים למדינה ולאנשיה, וגם לא היה חוסר בפקידי ממשל כנים וישרים אשר באמת שירתו את העם. אך במכונת האינטרס האישי של המק"ס, פקידי ממשל אלה לא יכולים לשרוד. תחת לחץ מתמיד "להכניע את האנושיות לטבע המפלגה", הם גילו, לעיתים קרובות, שזה בלתי אפשרי להמשיך להסתכן באיבוד משרותיהם ומעמדם, או אף גרוע מזה – להיהפך למושחתים.

האנשים הסינים חוו על בשרם והרגישו עמוקות את המשטר הברוטלי של המק"ס ופיתחו פחד עמוק מאלימות המק"ס. לפיכך, האנשים לא מעזים לשמר את הצדק, ולא מאמינים יותר בחוקים השמימיים. בתחילה הם נכנעו לכוח המק"ס. בהדרגה הם הופכים לחסרי תחושה ואדישים לגבי עניינים שלא משפיעים עליהם ישירות. אפילו ההיגיון של חשיבתם עוצב במודע להיכנע למק"ס. זו תוצאה של טבע ה"מאפיה" של המק"ס.

המק"ס מתמרנת רגשות פטריסטיים כדי להסית את ההמון

המק"ס משתמשת בסיסמאות של "פטריסיות" ו"לאומיות" כדי להסית אנשים. הן לא רק קריאות הליכוד העיקריות של המק"ס, אלא גם פקודות שהיא מוציאה, לעיתים קרובות, ואסטרטגיות שעמדו במבחן הזמן. ברגע שסינים החיים מחוץ לסין, ואשר במשך דורות לא העזו לחזור, קוראים את חומרי התעמולה הלאומנית ב"יומן העם", בגרסה היוצאת לאור מחוץ לסין, הם יכולים להיעשות יותר לאומניים מהסינים שחיים בתוך סין. מתומרנים על-ידי המק"ס, אנשים סינים אשר לא מעזים להגיד "לא" לכל מדיניות מק"ס שהיא, נעשו חצופים מספיק כדי להסתער על שגרירות וקונסולית ארה"ב בסין, לזרוק ביצים ואבנים ולשרוף מכוניות ודגלי ארה"ב, והכל בשם

בכל פעם שהמפלגה הקומוניסטית נתקלת בנושא חשוב הדורש צייתנות מהציבור הרחב, היא משתמשת ב"פטריוטיות" ו"לאומיות" בשביל לגייס אנשים למטרותיה בהתראה קצרה. בכל המקרים, כולל עניינים הקשורים לטייוואן, הונג-קונג, פאלון גונג, ההיתקלות בין מטוס ריגול של ארה"ב לבין מטוס קרב סיני, המק"ס השתמשה בשיטה המשלבת טרור בלחץ גבוה ושטיפת מוח קולקטיבית, וכך הביאה אנשים להלך רוח דמוי מלחמה. דרך פעולה זאת דומה לשיטה בה השתמשו הגרמנים הפשיסטים.

על-ידי חסימת כל מידע אחר, שטיפת המוח של המק"ס הייתה הצלחה מדהימה. למרות שהאנשים הסינים לא אוהבים את המק"ס, הם חושבים על-כי צורת המחשבה המעוותת שהוחדרה על-ידי המק"ס. במהלך מלחמת עירק שהובילה ארה"ב, לדוגמה, אנשים רבים היו נרגשים בראותם את הניתוח היומי ב-CCTV. (תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין) ^[11]. הם חשו רגש חזק של שנאה, נקמה ותשוקה להילחם, בעוד שבאותו הזמן הם קיללו את העובדה שיש מלחמה נוספת.

חוסר בוש – שמים את המפלגה לפני המדינה ומכריחים אנשים לראות את האויב כאבא שלהם

אחד הביטויים בהם המק"ס משתמשת, לעיתים קרובות, כדי להפחיד אנשים הוא: "היכחדות המפלגה והמדינה", וכך היא שמה את המפלגה לפני המדינה. עיקרון היסוד שלפיו יסדה המק"ס את המדינה הוא: "לא תהיה סין חדשה ללא המק"ס". מהילדות האנשים חונכו "להקשיב למפלגה" – "להתנהג כמו ילדים טובים של המפלגה". הם שרים שירי הלל למפלגה: "אני מחשיב את המפלגה כאמי שלי". "הו, מפלגה, אמי היקרה". "חסד ההצלה של המפלגה הוא עמוק יותר מהאוקיינוס". "אהבה לאבי ולאמי לא יכולה להתעלות על האהבה למפלגה" ^[12]. הם יבצעו את "לך והילחם בכל מקום שהמפלגה מצביעה אליו". כשהממשלה מציעה סיוע לאחר אסון, האנשים "יודו למפלגה ולממשלה" – קודם המפלגה ואז הממשלה. סיסמה צבאית אומרת "המפלגה מפקדת על הרובה". אפילו כשהמומחים הסינים ניסו לעצב את המדים לשופטי בית המשפט, הם שמו ארבעה כפתורי זהב על עניבת הצווארון של המדים. כפתורים אלה מסודרים בשורה מלמעלה למטה כדי לסמל את המפלגה, העם, החוק והמדינה. זה מצביע על כך שאפילו אם אתה שופט, המפלגה תהיה לנצח ממוקמת מעל החוק, המדינה והעם.

המפלגה הפכה לעליונה בסין, והמדינה, לעומת זאת, נהייתה כפופה למפלגה. המדינה קיימת למען המפלגה, והמפלגה אמורה להיות התגלמות העם וסמל המדינה. אהבה למפלגה, למנהיגי המפלגה ולמדינה עורבבו יחדיו, וזוהי הסיבה הבסיסית לכך שהפטריוטיות בסין הפכה למעוותת.

תחת ההשפעה הבלתי מורגשת אך העקבית של חינוך ותעמולת המק"ס, אנשים רבים, בין אם הם חברי מפלגה או לא, החלו לבלבל את המפלגה עם המדינה, בין אם הם מודעים לכך או לא. הם הובלו לקבל את הרעיון ש"האינטרס של המפלגה" הוא עליון לכל ולהסכים ש"האינטרסים של המפלגה שווים לאינטרסים של העם והמדינה". תוצאה זו של האינדוקטרינציה שביצעה המק"ס, יצרה למפלגה את התנאים לבגוד באינטרסים הלאומיים.

לשחק במשחק תיקון העוולה ולקרוא לפעולות פליליות "הישגים גדולים"

המק"ס עשתה הרבה שגיאות גסות במהלך ההיסטוריה. אך היא תמיד הטילה את האשמה על אינדיבידואלים מסוימים או קבוצות מסוימות דרך "תיקון עוולה ושיקום". הדבר לא רק גרם לקרבנות להיות אסירי תודה למק"ס, אלא גם אפשר למק"ס התחמקות מלאה מכל אחריות שהיא למעשי הפשע שביצעה. המק"ס מציגה עצמה כ"לא רק חסרת כחד לגבי עשיית טעויות, אלא גם טובה בלתקן אותן"^[13], וזה הפך לשיקוי הקסמים של המק"ס בעזרתו היא שוב ושוב נמלטת מאשמה. לפיכך, המק"ס נשארת תמיד "כבירה, מהוללת וצודקת".

יתכן שיום אחד המק"ס תחליט לתקן את העוולה בנוגע לטבח בכיכר טיאננמן, ולשקם את המוניטין של הפאלון גונג. אך אלה הן בסך הכול טקטיקות דו-פרצופיות בהן המק"ס עושה שימוש, בניסיון נואש להאריך את חייה הגוססים. למק"ס לעולם לא יהיה האומץ להתבונן בעצמה, לחשוף את פשעיה עצמה או לשלם על חטאיה שלה.

6. המק"ס מבטאת את טבע הנבל שלה כשהיא משתמשת בטרור ממלכתי במאמציה להכחיד "אמת-חמלה-סובלנות"

מעשה ההונאה המכונה "ההצתה העצמית בכיכר טיאננמן" אשר בוים על-ידי כת המק"ס יכול להיחשב כשקר המאה של המק"ס. כדי לדכא את מתרגלי הפאלון גונג, הממשלה הייתה עד כדי כך מעוותת ונלוזה, שהיא פיתתה חמישה אנשים להתחזות למתרגלי פאלון גונג, וערכה כוריאוגרפיה להצתה העצמית המזויפת שלהם בכיכר טיאננמן. בכך ששיתפו פעולה בהונאה, חמשת המשתתפים חתמו ללא יודעין על גזר דין מוות שלהם, או שהם הוכו למוות באירוע עצמו או שנרצחו לאחר מכן. צפייה בהילוך איטי של סרט הווידאו של ההצתה העצמית שפורסם על-ידי תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין מראה בבירור איך ליו צ'ון-לינג, אחת מאלו שהציתו את עצמם, נהרגה לאחר שהופלה ארצה במקום האירוע על-ידי שוטר. פגמים נוספים בסרט המקור כוללים את תנוחת הישיבה של וואנג ג'ינג-דונג, בקבוק הפלסטיק (שלכאורה היה מלא בדלק) שנותר ללא פגע בין ברכיו לאחר שהאש כובתה, השיחה בין רופאה והקרבת הצעיר ביותר, הילדה ליו סי-יינג, והימצאות צלמים שהיו מוכנים ומזומנים לצילום האירוע. עובדות אלו ורבות אחרות הן ראיות מספיקות להוכיח שתקרית ההצתה העצמית היא תרמית שתוכננה בזדוניות על-ידי המשטר המרושע של ג'יאנג זמין כדי להפליל את הפאלון גונג^[14].

המק"ס השתמשה באמצעים נתעבים ואכזריים במערכה המוצהרת שלה להכחיד את הפאלון גונג. היא עשקה את המשאבים הכספיים של האומה שהצטברו לאורך 20 השנים האחרונות של הרפורמה והפתיחות. היא גייסה את המפלגה, הממשלה, הצבא, המשטרה, מרגלים, דיפלומטים זרים וארגונים ממשלתיים ובלתי ממשלתיים שונים. היא תמרנה את המערכת של כיסוי תקשורת

גלובלי ויישמה חסימת אינפורמציה קפדנית על-ידי מעקב אישי ובאמצעות מעקב באמצעות טכנולוגיה גבוהה. היא עשתה כל זאת כדי לרדוף קבוצה של אנשים הדבקים בפאלון גונג, תרגול צ'יגונג מסורתי סיני הנועד לזיכוכ הגוף, הנפש והאופי המוסרי בהתאם לעקרונות אמת, חמלה וסובלנות. רדיפה ברוטלית שכזאת כנגד אנשים חפים מפשע בשל אמונותיהם, מראה בבירור את הטבע המנוון של המק"ס.

לאורך ההיסטוריה, עושי רע לא שיקרו באופן כל כך ערמומי ומקיף כפי שעשו ג'יאנג זמין והמק"ס. הם משתמשים במגוון שקרים, שכל אחד מהם תוכנן להגיע ולתמרן מושגים ורעיונות שונים ולהוביל אנשים בקלות ללכת שולל אחר השקרים, ואז המפלגה תוכל להסית שנאה כלפי הפאלון גונג. האם אתה מאמין במדע? המק"ס אומרת שפאלון גונג הוא אמונה טפלה. האם אתה חושב שהפוליטיקה משאירה טעם מר? המק"ס אומרת שפאלון גונג עוסק בפוליטיקה. האם אתה מקנא באנשים שנהיו עשירים בין אם בסין או מחוץ למדינה? המק"ס אומרת שפאלון גונג אוסף הון. האם אתה מתנגד לארגונים? המק"ס אומרת שלפאלון גונג יש ארגון קפדני. האם נמאס לך מפולחן האישיות שהתקיים בסין במשך כמה עשרות שנים? המק"ס אומרת שפאלון גונג מפעיל שליטת מחשבה. האם אתה נלהב לפטריוטיות? המק"ס אומרת שפאלון גונג הוא אנטי-סין. האם אתה מכחד מתוהו ובוהו? המק"ס אומרת שפאלון גונג מערער את היציבות. האם אתה תוהה אם פאלון גונג באמת מקיים "אמת-חמלה-סובלנות"? המק"ס אומרת שפאלון גונג הוא לא אמיתי, חומל לא סובלני. היא אפילו עיקמה את ההיגיון, בטענתה שחמלה יכולה ליצור את התשוקה להרג.

האם אתה מאמין בכך שהממשלה לא תמציא כאלו שקרים? המק"ס המציאה שקרים גדולים יותר ומחרידים אף יותר – מהתאבדויות להצתה עצמית, מרצח קרובים לרצח סדרתי – כל כך הרבה שקרים שיהיה לך קשה לא להאמין להם. האם אתה חש חיבה לפאלון גונג? המק"ס משייכת את ההתקדמות הפוליטית שלך לרדיפת הפאלון גונג ומורידה אותך בדרגה, מפטרת אותך, או לוקחת את הבונוס שלך אם מתרגלי פאלון גונג באזור האחריות שלך עותרים בבייג'ינג. לפיכך, אתה מאולץ להיפך לאויב לפאלון גונג.

המק"ס חטפה אין-ספור מתרגלי פאלון גונג ושלחה אותם לכיתות שטיפות מוח, במאמץ לאלצם לוותר על אמונתם הישרה, להתכחש ולגנות את הפאלון גונג ולהבטיח להפסיק את התרגול שלהם. המק"ס השתמשה בכל מיני דרכים רעות לשכנע אותם, כולל שימוש בקרוביהם, במקום העבודה ובמוסד הלימודים כדי להפעיל עליהם לחץ, להמיט עליהם עינויים אכזריים שונים, ואף להעניש את בני משפחתם וחבריהם לעבודה. משתמשים במתרגלי הפאלון גונג שהצליחו לשטוף את מוחם, כדי לענות ולשטוף את מוח האחרים. המק"ס המרושעת מתעקשת להפוך אנשים טובים לשדים, ומכריחה אותם ללכת בדרך האופל עד סוף חייהם.

7. סוציאליזם מרושע עם "צביון סיני"

במונח "צביון סיני" משתמשים כדי לחפות על פשעי המק"ס. המק"ס תמיד טוענת שהיא חבה את הצלחתה במהפכה של סין ל"אינטגרציה בין מרקסיזם-לניניזם לבין המציאות הקונקרטית של

המהפכה הסינית". המק"ס לעיתים קרובות השתמשה לרעה במונח "מאפיין" כתמיכה אידיאולוגית למדיניות ההפכפכה והמרושעת שלה.

אמצעים הפכפכים ומתעתעים

תחת המראה החיצוני המתעתע של "צביון סיני", הישגי המק"ס לא היו דבר מלבד אבסורדיות.

מטרת מהפכת המק"ס הייתה לממש בעלות ציבורית על אמצעי הייצור, והיא הובילה במרמה אנשים צעירים רבים להצטרף לארגון המפלגה למען האידיאלים של קומוניזם ואיחוד. רבים מהם אפילו בגדו במשפחותיהם בעלות הרכוש. אך 83 שנים לאחר הקמת המק"ס, הקפיטליזם חזר, רק שעכשיו הוא נהיה חלק מהמק"ס עצמה, אשר במקור החזיקה בדגל השוויון המוחלט.

כיום, רבים מבין ילדיהם וקרוביהם של מנהיגי המק"ס הם קפיטליסטים חדשים בעלי הון, וחברי מפלגה רבים השתדלו להצטרף לקבוצה זאת של "הנובו ריש" (המתעשרים החדשים). המק"ס חיסלה את בעלי האדמות והקפיטליסטים בשם המהפכה וגנבה את רכושם. עכשיו ה"אצולה" החדשה של המק"ס הפכה אף לקפיטליסטים עשירים יותר באמצעות מעילה ושחיתות. אלו שהלכו אחרי המפלגה במהפכות המוקדמות נאנחים עכשיו: "אם הייתי יודע את המצב היום, לא הייתי הולך אחריה אז". לאחר עשרות שנים של מאבק ויזע, הם מבינים לפתע שהם למעשה מסרו את רכוש אחיהם ואביהם כמו גם את חייהם עצמם לכת המק"ס.

המק"ס מדברת על בסיס כלכלי הקובע את מבנה-העל^[15]; במציאות, הבסיס הכלכלי הבירוקרטי של בכירי המק"ס המושחתים, הוא שקובע את "מבנה-העל האגרסיבי" – מבנה-על המסתמך על אגרסיביות כדי להשתמר. דיכוי העם נעשה לפיכך מדיניות המק"ס הבסיסית.

עוד מאפיין מרושע של המק"ס מתבטא בהחלפת ההגדרות של המושגים התרבותיים, ולאחר מכן שימוש בהגדרות שנערכו מחדש כדי לבקר ולשלול באנשים. המושג של "מפלגה" הוא דוגמה שכזאת. מאז ומעולם מפלגות היו מוקמות גם במדינה וגם מחוצה לה. רק המפלגה הקומוניסטית מפעילה כוח מעבר לשטח השליטה של קולקטיב המפלגה. אם אתה מצטרף למפלגה, היא תשלול בכל האספקטים של חיך, כולל מצפון, קיומך וחיך הפרטיים. משקיבלה סמכות פוליטית, המק"ס שולטת בחברה, בממשלה ובמנגנוני המדינה. היא מכתיבה את כל העניינים – מאלו החשובים, כגון על מי להיות יושב הראש של המדינה או שר ההגנה, או אילו תקנות וחוקים ייעשו – ועד לעניינים הקטנים האלו כגון היכן על האדם לחיות, עם מי הוא יכול להתחתן, וכמה ילדים יוכל להביא. המק"ס קיבצה את כל שיטות השליטה שרק ניתן לדמיין.

בשם הדיאלקטיקה, המק"ס השמידה לגמרי את המחשבה ההוליסטית, את יכולת שיקול הדעת ואת הרוח החוקרת של הפילוסופיה. בזמן שהמק"ס מדברת על "חלוקה בהתאם לתרומה", התהליך של "לאפשר לכמה אנשים להיות עשירים קודם", הושג יחד עם "חלוקה לפי כוח". המק"ס משתמשת במסווה של "לשרת את העם עם כל הלב" כדי לרמות את אלה המחזיקים באידיאלים כאלו, ואז שוטפת לגמרי את מוחם ושולטת בהם, ובהדרגה משנה אותם לכלים צייתניים אשר משרתים את המפלגה עם כל הלב" ואשר לא מעזים לעמוד ולדבר למען העם.

מפלגה דו-כרצופית בעלת "מאפיינים סיניים"

תוך שימוש בעיקרון המחשיב את האינטרסים של המפלגה כעליונים על כל שיקול אחר, המק"ס עיוותה את החברה הסינית עם אמצעים של כת רעה, ביוצרה ישות גרוטסקית ביותר בכל האנושות. הישות הזאת שונה מכל מדינה, ממשלה או ארגון אחר. העיקרון שלה הוא להיות חסרת עיקרון; אין טיפת כנות מאחורי חיוכיה. אולם, אנשים טובי לב לא מסוגלים להבין את המק"ס. בהתבסס על הסטנדרטים המוסריים האוניברסליים, הם לא מסוגלים לדמיין שיחות כה מרושעות תייצג מדינה. תוך שימוש בתירוץ של "צביון סיני", המק"ס ביססה עצמה בין אומות העולם. "צביון סיני" הוא בעצם לשון נקייה של "המאפיינים הנתעבים של המק"ס".

עם "צביון סיני", הקפיטליזם הצולע של סין עבר טרנספורמציה ל"סוציאליזם בעל צביון סיני"; "אבטלה" הפכה ל"המתנה לעבודה"; "להיות מפוטר" מהעבודה הפך ל"לא בתפקיד"; "עוני" הפך ל"שלב הראשוני של סוציאליזם"; וזכויות האדם וחופש הדיבור והאמונה הופחתו לזכות לשרוד בלבד.

האומה הסינית עומדת בפני משבר מוסרי חסר תקדים

בתחילת שנות ה-90 הייתה אמרה פופולרית בסין: "אני כרא אדם ואני לא מכחד מאף אחד". זוהי תוצאה מעוררת רחמים של מספר דורות של שלטון המק"ס המרושע, של כפיית שחיתות השלטון על האומה. השגשוג המזויף של כלכלת סין הלך יד ביד עם ההתדרדרות הגוברת במהרה של המוסריות בכל תחומי החברה.

נציגי הקונגרס של סין מדברים, לעיתים קרובות, במהלך קונגרס העם הסיני על נושא "כנות ואמון". בבחינות קבלה לאוניברסיטה, הסטודנטים נדרשים לכתוב על כנות ואמון. זה מסמל את זה שחוסר כנות ואמון והתדרדרות במוסר הפכו למשבר בלתי נראה, אך נמצא בכל מקום בחברה הסינית. שחיתות, מעילה, מוצרים מזויפים, תרמית, זדון ונורמות חברתיות מנוונות הם דבר שבשגרה. כבר אין שום אמון בסיסי בין אנשים.

לאלה אשר טוענים שהם מרוצים מאיכות חיים משופרת, האין היציבות בחייהם הדאגה העיקרית שלהם? מהו הגורם החשוב ביותר ליציבות חברתית? זוהי המוסריות. אין ביכולתה של חברה עם מוסריות מדורדרת לספק ביטחון.

עד היום, נקטה המק"ס באמצעי דיכוי חריפים כנגד כמעט כל הדתות המסורתיות, וניתצה את מערכת הערכים המסורתית. לדרך הנבזית שבה המק"ס משתלטת על הון ומרמה אנשים, יש אפקט של חלחול אל החברה כולה, אשר השחית את החברה כולה, והוביל את אנשיה לקראת שפלות. המק"ס, אשר שולטת באמצעים ערמוניים, זקוקה באופן חיוני גם לחברה מושחתת כסביבה אשר בה תוכל לשרוד. זוהי הסיבה שהמק"ס מנסה את כל שביכולתה לגרור את האנשים מטה לרמה שלה, בניסיונה להפוך את האנשים הסינים לחורשי רע בדרגות שונות. זהו האופן בו טבע המרמה של המק"ס מכחיד את הבסיס המוסרי שמזמנים קדומים קיים את חיי האנשים הסינים.

סיכום

"קל יותר לשנות נהרות והרים מאשר לשנות את טבעו של אדם"^[16]. ההיסטוריה הוכיחה שבכל פעם שהמק"ס מרפה את הרסן והשלשלאות, היא עושה זאת מבלי שתתכוון לנטוש אותם. לאחר הרעב הגדול של תחילת שנות ה-60, אימצה המק"ס את תכנית "שלושת החירויות והחוזרה האחד" (סאן זי יי באו)^[17], המכוונת לשיקום הייצור החקלאי, אך משוללת כוונה לשנות את סטטוס ה"עבד" של האיכרים הסינים. ה"רפורמה הכלכלית" וה"ליברליזציה" בשנות ה-80 היו חסרות כוח ריסון לגבי המק"ס, שהעלתה את סכין הקצבים על אנשיה ב-1989. בעתיד, תמשיך המק"ס לשנות את כרצופה אך לא תשנה את טבעה המרושע.

יתכן שיש אנשים החושבים שהעבר שייך לעבר, שהמצב השתנה ושהמק"ס כיום היא לא המק"ס של העבר. יתכן שכמה מרוצים מהמראה השקרי ואפילו מאמינים בטעות שהמק"ס השתפרה, שהיא בתהליך רפורמה או שהיא מתכוונת לעשות תיקונים. יתכן שהם דוחקים באופן תמידי את הזכרונות המטרידים מהעבר. כל אלו יכולים רק לתת לכנופיית הנבלים של המק"ס את ההזדמנות להמשיך לשרוד ולאיים על המין האנושי.

כל הניסיונות מצד המק"ס מתוכננים במטרה לגרום לאנשים לשכוח את העבר. כל מאבקי האנשים הם תזכורת לאי הצדק שסבלו בידי המק"ס.

למעשה, ההיסטוריה של המק"ס היא כזאת שניתקה את זכרונות האנשים, היסטוריה בה ילדים לא יודעים את הניסיונות האמיתיים של הוריהם, היסטוריה שבה מאות מיליוני אזרחים נושאים את הקונפליקט העצום בין סלידה מהעבר העקוב מדם של המק"ס לבין המשך מתן תקווה לעתיד המק"ס.

כשרוח הרפאים הרעה של הקומוניזם נחתה על העולם האנושי, המפלגה הקומוניסטית שחררה את חלאות החברה, וניצלה את מרד הבריונים בשביל לתפוס ולייסד כוח פוליטי. מה שהיא עשתה באמצעים של פרעות ורודנות, היה להקים ולתחזק עריצות בצורת "דיבוק מפלגה". בהשתמשה בכביכול "אידיאולוגית המאבק" אשר מתנגדת לטבע, לחוקי השמים, לטבע האנושי וליקום, היא הורסת את המצפון האנושי וטוב הלב וממשיכה בהרס הציוויליזציה המסורתית והמוסריות. היא השתמשה בטבח עקוב מדם וכפתה שטיפות מוח כדי להקים כת קומוניסטית רעה, וכדי ליצור אומה של מוחות מעוותים, בשביל שתוכל לשלוט במדינה.

לאורך ההיסטוריה של המק"ס היו תקופות אלימות בהן הטרור האדום הגיע לשיאו, ותקופות מביכות בהן המק"ס בקושי חמקה מן הקץ. כל פעם מצאה המק"ס מפלט בנקיטת שימוש מלא באמצעים הערמומיים שלה כדי לחלץ עצמה ממשברים, אך ורק בשביל להתקדם לסיבוב האלימות הבא, בהמשיכה לרמות את האנשים הסינים.

כשאנשים יזהו את הטבע המתועב של המק"ס ולא יסכימו להיות מרומים על-ידי דמותה המזויפת, יגיע הסוף על המק"ס והטבע הנבזי שלה.

בהשוואה להיסטוריה הסינית בת 5,000 שנים, 55 השנים של שלטון המק"ס שווים להרף עין. לפני שהמק"ס החלה להתקיים, סין כבר יצרה את הציוויליזציה המרהיבה ביותר בהיסטוריה המי האנושי. המק"ס ניצלה את ההזדמנות של בעיות הפנים של סין, יחד עם הפלישה הזרה, כדי להמיט אסון על האומה הסינית. היא נטלה עשרות מיליוני חיים, הרסה אין-ספור משפחות, והקריבה את המשאבים האקולוגיים שעליהם מסתמכת הישרדות סין. מה שאף יותר מזעזע, הוא ההרס הקרב של הבסיס המוסרי של סין ומסורות התרבות העשירות של סין.

מה יהיה עתיד סין? איזה כיוון תיקח סין? שאלות רציניות כאלה מסובכות מכדי לדון בהן בכמה מילים. אולם, דבר אחד בטוח – אם לא תהיה התחדשות של מוסריות האומה, אם לא תוחזר ההרמוניה של יחסי האדם והטבע, ובין האדם לשמים ולארץ, אם לא תהיה אמונה או תרבות לקיום הדדי שוחר שלום בין בני אנוש, יהיה זה בלתי אפשרי לאומה הסינית להשיג עתיד בהיר.

לאחר מספר עשורים של שטיפות מוח ודיכוי, המק"ס טפטפה בהדרגה את דרך החשיבה שלה ואת הסטנדרטים שלה לטוב ולרוע אל מעמקי חיי האנשים הסינים. הדבר הוביל את האנשים לקבל ולעגן בהיגיון שלהם את סילוף והונאת המק"ס, הוביל אותם להיות חלק מהשקר שלה, ובכך לספק את הבסיס האידיאולוגי לקיום המק"ס.

לסלק מחיינו את התורות המרושעות שהוחדרו על-ידי המק"ס, להבחין בטבע הנבזי לחלוטין של המק"ס ולשקם את הטבע האנושי והמצפון שלנו – זהו צעד ראשון וחיוני של הדרך לקראת מעבר חלק לחברה שתהיה חופשייה מהמפלגה הקומוניסטית.

באשר לשאלה אם אפשר יהיה ללכת בדרך זו ביציבות ובשלווה, זה יהיה תלוי בשינויים שיעשו בלב כל אזרח סיני. למרות שנראה שהמק"ס אוחזת בכל המשאבים והמכשירים האלימים במדינה, אם כל אזרח יאמין בכוח האמת ויגן על המוסריות, רוח הרפאים הרעה של המק"ס תאבד את הבסיס לקיומה. יתכן שכל המשאבים יחזרו מיד לידי הצדק. זה יהיה הזמן בו סין תיוולד מחדש.

רק ללא המפלגה הקומוניסטית הסינית – תוכל להיות סין חדשה.

רק ללא המפלגה הקומוניסטית הסינית – תהיה לסין תקווה.

בלי המפלגה הקומוניסטית הסינית – האנשים הסינים הישרים וטובי הלב ייבנו מחדש את ההיסטוריה המרהיבה של סין.

הערות:

[1] על-פי המחשבה הקונפוציאנית המסורתית, קיסרים או מלכים שולטים בהתאם למנדט שניתן להם מהשמים, וכדי לקבל סמכות שכזו, על ההישגים המוסריים שלהם להתאים לאחריות עליונה זאת. ב"מנציוס" ניתן למצוא חשיבה דומה. בשיר "מי מעניק את הכוח המונרכי?" כשנשאל מי העניק את האדמה וסמכות השליטה לקיסר שון, מנציוס אמר: "זה היה מהשמים". את הרעיון של המקור האלוהי של כוח ניתן למצוא גם במסורת הנוצרית המערבית. למשל, ב"אל-הרומיים" 13:1

של הברית החדשה נמצא: "כל אדם ייכנע לרשויות השלטון, שהרי אין שלטון אלא מטעם אלוהים, והשלטונות הנוכחיים נקבעו מטעם אלוהים".

[2] המרכז האחד מתייחס לפיתוח כלכלי, בזמן ששתי הנקודות הבסיסיות הן: שמור על ארבעת העקרונות הבסיסיים (דרך סוציאליסטית; דיקטטורת הפרולטריון (מעמד הפועלים); מנהיגות המק"ס; מרקסיזם-לניניזם ומחשבת מאו), והמשך עם מדיניות הרפורמה והפתיחות.

[3] תמ"ג – GDP, תוצר מקומי גולמי, מונח בכלכלה המציין את ערך השוק הכולל של כל הסחורות והשירותים שיוצרו בתוך גבולות טריטוריאליים של מדינה על פני תקופת זמן מסוימת, לרוב שנה. לעיתים רואים בו כמדד לאיכות החיים של האנשים. תמ"ג גבוה יותר נחשב טוב יותר.

[4] נתונים מתוך דיווח רשמי של סוכנות הידיעות שין-הואה מה-4 במאוס 2004.

[5] יחידת מידה סינית לשטח. 1 מו = 0.67 דונם.

[6] נתונים מתוך דיווח רשמי של סוכנות החדשות שין-הואה מה-29 בפברואר 2004.

[7] מחיר אחיד – מחיר ליחידה הנשאר קבוע ללא קשר למספר היחידות שנמכרו.

[8] "עיקרון שלוש הלא-עושים" הועלה בעבר. בשנת 1979, דָּנָג שֵׁיאָו-פִּינג הציע את "עיקרון שלוש הלא-עושים" כדי לעודד אנשים לספר את מה שעל ליבם: לא מדביקים תוויות, לא מתקיפים, לא מאשימים. זה צריך להזכיר לאנשים שמאו באופן דומה עודד את האינטלקטואלים בשנות ה-50, ולאחר מכן רדף בצורה אכזרית את אלו שכן העזו לדבר. כיום "שלוש הלא-עושים" שבהצעה החדשה מתייחסים ל"התפתחות ללא וויכוחים, התקדמות ללא מאבקים וקדמה ללא שביעות רצון בהתמהמהות".

[9] "סעיף 23" בחוק הבסיסי של הונג-קונג הוצע בשנת 2002 על-ידי ממשלת הונג-קונג תחת לחץ מבייג'ינג. הסעיף מייצג שחיקה חמורה בחופש ובזכויות האדם בהונג-קונג, ומערער את המדיניות של "מדינה אחת, שתי מערכות" שהובטחה על-ידי המק"ס. סעיף 23 עורר התנגדות גלובלית ולבסוף בוטל בשנת 2003.

[10] ליו שְׂאָו-צִ'י, יושב הראש של סין בין השנים 1959 ל-1968, נחשב כיורש של מאו צה-טונג. במהלך המהפכה התרבותית הגדולה (1966-1976), הוא נרדף כבוגד, מרגל ועריק. הוא נפטר ב-1969 לאחר שעבר התעללויות חמורות במערכת הכליאה של המק"ס.

[11] CCTV (China Central Television), תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין, היא בבעלות ישירה של הממשל המרכזי בסין ומופעלת ישירות על ידו. זוהי רשת השידור הראשית בסין.

[12] הביטויים המצוטטים הללו הם כותרות של שירים שנכתבו וזמרו בתקופת מאו בשנות ה-60 ובתחילת שנות ה-70.

[13] מאו אמר פעם שאיננו מכחדים לעשות טעויות, אך אנחנו דואגים לתקן אותן.

[14] לניתוח מפורט של סרט הווידאו על ה"הצתה העצמית", ניתן לפנות לאתר הבא: <http://>

[154] מבנה-על, בהקשר של התיאוריה הסוציאליסטית-מרקסיסטית, מתייחס לפעולות הגומלין בין אמצעי ייצור והון לבין פרטים בחברה.

[16] זהו פתגם סיני המאשר את הקביעות בטבעו של האדם. הפתגם תורגם גם כ"השוועל עשוי לשנות את עורו, אך לא את הרגליו".

[17] מדיניות הרפורמה הכלכלית, הידועה כתכנית "שלוש חירויות וחובה אחת" (סאן זי יי באו) הוצעה על-ידי ליו שאו-צ'י, נשיא סין באותם ימים. התכנית קבעה תנאים לחלוקת חלקות קרקע לשימוש פרטי, שווקים חופשיים, מיזמים בעלי אחריות בלעדית לרווחים ולהפסדים שלהם, וקביעת מכסות תפוקה על בסיס של משקי בית.

>> לדיון הקודם

להקדמה <<

מגזין אפוק מרחיב דעת. מעורר מחשבה.

הירשמו לניוזלטר שלנו וקבלו תוכן חדש למייל מדי חודש

דוא"ל*

להרשמה חינם

☐ אני מאשר/ת את **תנאי השימוש** וכן קבלת המלצות קריאה, הצעות לרכישת מיני במייל ובטלפון וקבלת דיוור מאפוק.

ESC

מדרים	מגזנים	וידאו	מוצרים	כללי
חדשות	פברואר 2025	סרטים	לרכוש מינוי	שאלות
גיא-פוליטיקה	ינואר 2025	תיעודיים	המגזין	נפוצות
פילוסופיה	דצמבר 2024	Cross Roads	המודפס	אודות
חברה	נובמבר 2024	הכתבות		מדיניות
והיסטוריה	אוקטובר 2024	המקור האפל של		פרטיות
מדע	ספטמבר 2024	הקומוניזם		תנאי שימוש
וטכנולוגיה	פסטיבל 2024	מעורר מחשבה		אפשרויות
פסיכולוגיה	אוגוסט 2024	אפוק 9 2019		פרסום
תרבות ואמנות	יולי 2024	Game Changer		וחסויות
מחשבות	יוני 2024			תוכן שיווקי
גוף, נפש ורוחניות				מערכת
אפוק אודיו				והנהלה
				צור קשר

© כל הזכויות שמורות למגזין אפוק בע"מ 2005 - 2025

ESC